

$$\ell = S' + S + S = 15 + 2 = 17m, s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{17}{5} m/s$$

گزینه ۲۹۸

گام اول چون جسم با ستای ثابت حرکت می‌کند و در دو بازه زمانی یکسان و متواالی مسافت‌های طی شده یکسان است، می‌توان دریافت جسم در ابتدای حرکت کندشونده داشته است و متوقف می‌شود و سپس در خلاف جهت اولیه به صورت تندشونده، حرکت کرده است.

گام دوم مسافت طی شده در ۲ ثانیه سوم، یعنی بین $t_1 = 4s$ تا $t_2 = 6s$ با 2 ثانیه چهارم، یعنی $t_2 = 6s$ تا $t_3 = 8s$ یکسان است. پس در لحظه $t' = 6s$ جسم متوقف شده است. یعنی لحظه توقف جسم برابر $S = 6s$ و $t_s = 6s$ است. برای محاسبه سرعت متوسط جسم از لحظه $t = 6s$ تا $t = 6s$ می‌توانیم از دو روش استفاده کنیم.

روش اول سرعت اولیه را از رابطه $v = at + v_0$ به دست می‌آوریم:

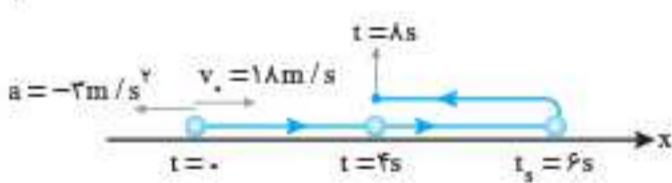
$$v_0 = -3 \times 6 + v_0 \Rightarrow v_0 = 18 m/s$$

اکنون از رابطه $v_{av} = \frac{v + v_0}{2}$ سرعت متوسط را حساب می‌کنیم:

$$v_{av} = \frac{0 + 18}{2} = 9 m/s$$

روش دوم چون جسم در لحظه $t_s = 6s$ متوقف شده است، وارون حرکت $6s$ را در نظر می‌گیریم. فرض می‌کنیم جسم با سرعت اولیه صفر به حرکت درآمده و از رابطه $v_{av} = \frac{1}{2}at + v_0$ سرعت متوسط را به دست می‌آوریم:

$$v_{av} = \frac{1}{2} \times 3 \times 6 + 0 = 9 m/s$$

گزینه ۲۹۹

گام اول طبق اطلاعات سؤال چون متوجه در ابتدای جهت محور X در حرکت است، $v > 0$ است، همچنین چون جایه‌جا و مسافت هماندازه نیستند، پس متوجه حتماً تغییر جهت حرکت دارد و نمودار سرعت-زمان آن محور t را قطع کرده است و می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} \ell &= S_1 + S_2 = 15m \\ \Delta x &= S_1 - S_2 = 9m \\ \Rightarrow S_1 &= 12m, S_2 = 3m \end{aligned}$$

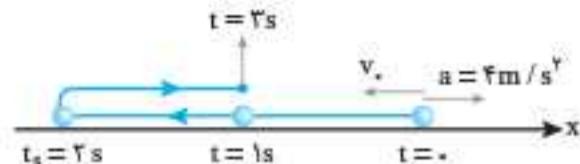
گام دوم دو متلت S_1 و S_2 متباشند و به کمک هندسه می‌دانیم که نسبت تشابه این دو متلت برابر است با:

$$\sqrt{\frac{S_1}{S_2}} = \frac{t_s}{6 - t_s}$$

$$2 = \frac{t_s}{6 - t_s} \Rightarrow t_s = 4s$$

$$S_1 = \frac{v_0 \times t_s}{2} \Rightarrow 12 = \frac{v_0 \times 4}{2} \Rightarrow v_0 = 6 m/s$$

گزینه ۳۰۰ چون برگی جایه‌جا یعنی مسافت‌های طی شده در ثانیه دوم $t_1 = 1s$ تا $t_2 = 2s$ برابر ثانیه سوم (t_2, t_3) است، بنابر آنچه که در درستامه ذکر کردیم، جسم در لحظه $t_3 = 3s$ متوقف می‌شود و جهت حرکتش عوض می‌شود؛ بنابراین حرکت جسم ابتدای کندشونده و سپس تندشونده است. سرعت جسم در لحظه $t = 3s$ را از رابطه زمان توقف به دست می‌آوریم:

گزینه ۳۰۱ **گام اول** با توجه به این که ستای جسم ثابت است و در بازه $t_1 = 9s$ تا $t_2 = 16s$ جایه‌جا آن صفر است، می‌توان نتیجه گرفت که در

$$t_s = \frac{t_1 + t_2}{2} = \frac{9 + 16}{2} = 12.5s$$

جسم متوقف می‌شود:

$$t_1 = 9s \quad t_2 = 16s \quad t_s = \frac{9+16}{2} = 12.5s$$

گام دوم از لحظه $t_1 = 9s$ تا $t_2 = 16s$ حرکت جسم کندشونده است و از رابطه جایه‌جا - زمان برحسب سرعت نهایی می‌توان مسافت طی شده در این مدت را حساب کرد:

$$\Delta x = -\frac{1}{2}at^2 + vt \quad a = -4 m/s^2 \rightarrow$$

$$\Delta x = -\frac{1}{2} \times (-4) \times 3/5^2 \Rightarrow \Delta x = 2 \times 3/5^2 m$$

گام سوم چون کل مسافت طی شده از $t_1 = 9s$ تا $t_2 = 16s$ است، پس داریم:

$$\ell = 2\Delta x = 2 \times 2 \times 3/5^2 = 4.8 m$$

گام چهارم تندی متوسط را در بازه $t_1 = 9s$ تا $t_2 = 16s$ از رابطه حساب می‌کنیم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{4.8}{16 - 9} = 0.7 m/s$$

گزینه ۳۰۲ روش دوم با توجه به این که در لحظه $t_1 = 12/5s$ سرعت صفر است، از رابطه $v = at + v_0$ سرعت جسم را در لحظه $t = 9s$ حساب می‌کنیم:

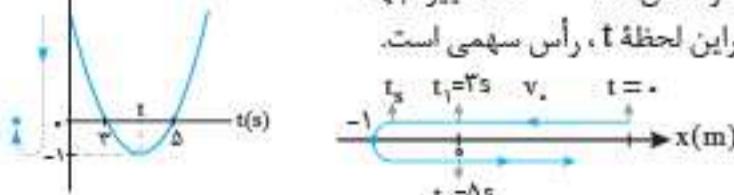
$$v_0 = -4 \times 3/5 + v_0 \Rightarrow v_{9s} = 14 m/s$$

چون تندی متوسط در بازه‌های زمانی $9s$ تا $12/5s$ و $9s$ تا $16s$ برابر است و در بازه $9s$ تا $12/5s$ جهت حرکت تغییر نکرده است، می‌توان نتیجه گرفت:

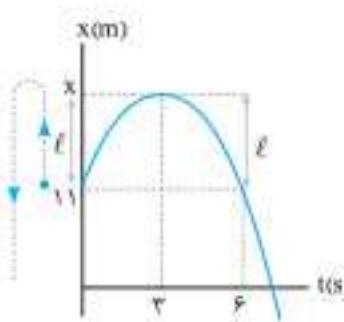
$$v_{av} = s_{av} = \frac{v_9 + v_{12/5}}{2}$$

$$= \frac{14 + 0}{2} = 7 m/s$$

گام اول متوجه در دو لحظه $t_1 = 3s$ و $t_2 = 5s$ از مبدأ عبور می‌کند و در لحظه t در مکان $x = -1m$ است، تغییر جهت می‌دهد؛ بنابراین لحظه t رأس سهمی است.

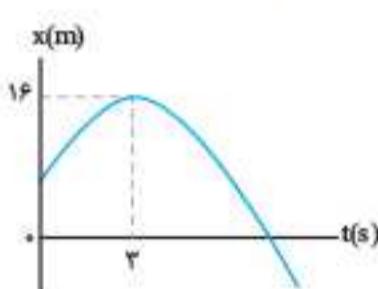
$$t_s = \frac{t_1 + t_2}{2} = \frac{3 + 5}{2} = 4s$$

همان‌طور که از نمودار مشخص است، متحرک در لحظه $t = 3\text{ s}$ متوقف شده و تغییر جهت می‌دهد و در این لحظه بیشترین فاصله از مبدأ مکان ($x = 0$) را دارد:

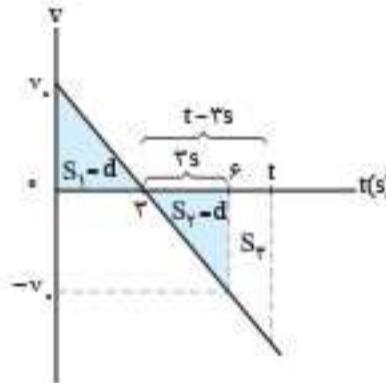
$$\ell = x - 11 \quad \ell = 11 \text{ m} \\ 9 = x - 11 \Rightarrow x = 20 \text{ m}$$

۴.۲ (گزینه ۳)

روش اول گام اول نمودار $v-t$ حرکت را رسم می‌کنیم. با توجه به مفهوم تندی و در نظر گرفتن این نکته که مساحت بین نمودار سرعت - زمان و محور زمان برابر با اندازه جابه‌جایی است، داریم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} \Rightarrow 3 = \frac{d+d}{6} \\ \Rightarrow 2d = 18 \Rightarrow d = 9 \text{ m}$$

گام دوم اگر به نمودار مکان - زمان دقت کنیم، متحرک بین دو لحظه 3 s تا t (محل برخورد نمودار با محور زمان) 16 m را طی می‌کند؛ بنابراین داریم:

$$S_1 + S_2 = 16 \text{ m} \\ \frac{S_1}{S_1 + S_2} = \left(\frac{3}{t-3}\right)^2 \\ \Rightarrow \frac{9}{16} = \left(\frac{3}{t-3}\right)^2 \Rightarrow \frac{3}{4} = \frac{3}{t-3} \Rightarrow t-3 = 4 \Rightarrow t = 7\text{ s}$$

بنابراین به مدت $t = 7\text{ s}$ بردار مکان متحرک در جهت $\hat{x} +$ می‌باشد.

روش دوم گام اول با توجه این که در مدت 3 s ، مسافت طی شده برابر 9 m است، از رابطه مستقل از شتاب در بازه 0 تا 3 s سرعت اولیه را حساب می‌کنیم $\Delta x = \frac{v_0 + v}{2} \Delta t \Rightarrow 9 = \frac{v_0 + v}{2} \times 3 \Rightarrow v_0 = 6 \text{ m/s}$

گام دوم اکنون شتاب را حساب می‌کنیم:

$$a = \frac{v - v_0}{\Delta t} = \frac{0 - 6}{3} = -2 \text{ m/s}^2$$

گام سوم اکنون از رابطه جابه‌جایی - زمان استفاده می‌کنیم و از بازه $t = 3\text{ s}$ که سرعت صفر است تا بازه $t = 0$ است با جایگذاری کمیت‌های معلوم در معادله، می‌توان t را حساب کرد:

$$x = \frac{1}{2}at^2 + v_0 t + x_0 \quad a = -2 \text{ m/s}^2, x_0 = 9 \text{ m} \\ v_0 = 6 \text{ m/s}, t = (t-3)$$

$$0 = \frac{1}{2} \times (-2) \times (t-3)^2 + 0 \times (t-3) + 9 \Rightarrow t = 7\text{ s}$$

۴.۴ (گزینه ۱)

گام اول نمودار مکان - زمان به شکل یک سه‌می است (مربوط به یک حرکت با شتاب ثابت است)؛ بنابراین با توجه به این که نمودار در لحظات $t = 2\text{ s}$ و $t = 4\text{ s}$ ، محور زمان را قطع کرده است، متحرک در این لحظات از مبدأ عبور کرده و 2 و 4 ریشه‌های معادله‌اند.

$$x = A(t-2)(t-4)$$

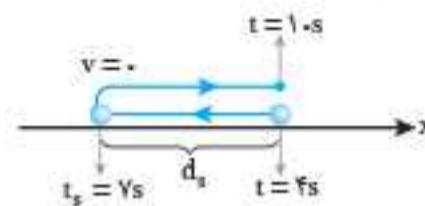
گام سوم حالا می‌توان اندازه شتاب را محاسبه کرد:

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{0 - v_0}{t_s - 0} = \frac{0 - 6}{4} = -1.5 \text{ m/s}^2 \Rightarrow |a| = 1.5 \text{ m/s}^2$$

۴.۴ (گزینه ۴)

گام اول چون در این بازه سرعت متوسط صفر اما تندی متوسط مخالف صفر است؛ پس جسم در این لحظه‌ها دوباره یک نقطه عبور کرده و در لحظه $t_s = \frac{t_1 + t_2}{2} = \frac{4+1}{2} = 7\text{ s}$ می‌توان نوشت:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{\ell = 2d_s}{s_{av} = 6 \text{ m/s}, \Delta t = 1 \rightarrow 4 = 6 \text{ s}} \Rightarrow 6 = \frac{2d_s}{6} \Rightarrow d_s = 18 \text{ m}$$

گام دوم از رابطه جابه‌جایی - زمان برای $t = 7\text{ s}$ تا $t = 1\text{ s}$ استفاده می‌کنیم و شتاب را به دست می‌آوریم (توجه کنید فرض می‌کنیم شتاب در جهت مثبت محور باشد):

$$\Delta x = \frac{1}{2}at^2 + v_0 t$$

$$v_0 = v_{t_1} = 0 \Rightarrow 18 = \frac{1}{2}a \times (7)^2 + 0 \Rightarrow a = 4 \text{ m/s}^2$$

۴.۱ (گزینه ۳)

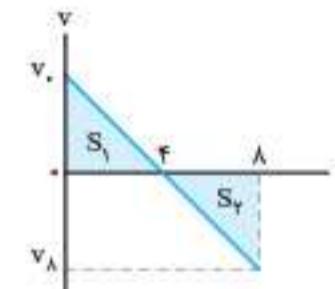
یادآوری: در نمودار درجه دوم، شیب خط مماس بر نقاطی که به فاصله مساوی از اکسترمم منحنی قرار دارند، قرینه یکدیگرند

روش اول گام اول تابع سه‌می در لحظه $t = 4\text{ s}$ بیشینه است؛ پس در لحظه $t = 4\text{ s}$ با لحظه بیشینه تابع فاصله دارد، شیب خط مماس بر نمودار در لحظه $t = 8\text{ s}$ قرینه شیب خط مماس بر نمودار در لحظه $t = 4\text{ s}$ است که $t = 8\text{ s}$ بالحظه بیشینه فاصله دارد.

گام دوم چون شیب خط مماس بر نمودار در هر لحظه برابر سرعت متحرک در آن لحظه است و شیب خط مماس بر نمودار در لحظه‌های $t = 4\text{ s}$ و $t = 8\text{ s}$ قرینه یکدیگر هستند، بزرگی سرعت متحرک نیز در این لحظه‌ها با یکدیگر برابر است.

$$d_1 = -v_4 \Rightarrow v_4 = -d_1 \quad |v_4| = |v_8|$$

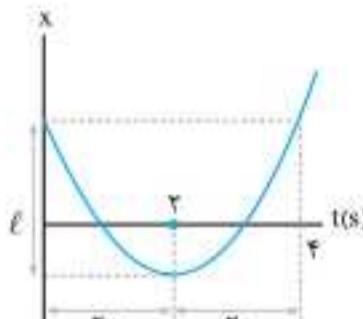
روش دوم نمودار سرعت - زمان این حرکت را نیز در نظر می‌گیریم. با توجه به این که دو ملت S_1 و S_2 با هم برابرند، می‌توان دریافت:

گام سوم همان‌طور که می‌دانیم، در حرکت با شتاب ثابت، تمام ویژگی‌های حرکت نسبت به رأس سه‌می یعنی لحظه سکون متحرک متقاضن است. لحظات $t = 0$ و $t = 6\text{ s}$ در فواصل یکسانی از لحظه سکون ($t_s = 3\text{ s}$) قرار دارند؛ بنابراین مکان متحرک در این دو لحظه یکسان است و داریم:

$$s_{av} = \frac{\ell + \ell}{\Delta t} = \frac{2\ell}{\Delta t} \Rightarrow 3 = \frac{2\ell}{6} \Rightarrow \ell = 9 \text{ m}$$

۴.۶. گزینه ۱ متحرک در لحظه $t = ۲s$ تغییر جهت می‌دهد. همچنین می‌دانیم که سهمی نسبت به خطی که از رأسش می‌گذرد متقاض است: در نتیجه طبق نمودار زیر مشخص است که متحرک در لحظه $t = ۴s$ به مکان اولیه‌اش بازمی‌گردد، همچنین مشاهده می‌کنید که اندازه جابه‌جاوی متحرک در ۲ ثانیه اول حرکت با اندازه جابه‌جاوی متحرک در ۲ ثانیه دوم حرکت برابر است. طبق نمودار اندازه هر کدام از این جابه‌جاوی‌ها را ℓ فرض می‌کنیم.

بررسی همه گزینه‌ها

(الف) **نادرست**: جابه‌جاوی و سرعت متوسط در ۴ ثانیه اول حرکت صفر است؛ ولی جابه‌جاوی در ۲ ثانیه اول حرکت برابر با ℓ می‌شود و در نتیجه سرعت متوسط در این دو بازه هرگز نمی‌تواند یکی باشد.

(ب) **درست**: مسافت طی شده در ۲ ثانیه اول حرکت برابر با ℓ و در ۴ ثانیه اول حرکت برابر با 2ℓ است؛ در نتیجه تندی متوسط در این دو بازه زمانی یکسان است:

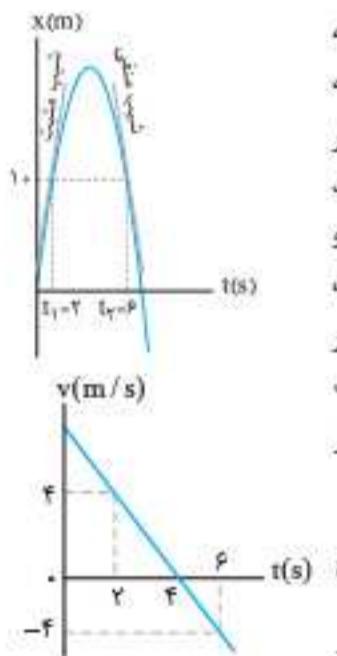
$$\text{مسافت} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{\ell}{2} : \text{دو ثانیه اول}$$

$$\text{مسافت} = \frac{2\ell}{\Delta t} = \frac{\ell}{2} : \text{چهار ثانیه اول}$$

(پ) **نادرست**: طبق تقارن نمودار، اندازه سرعت در لحظات $t = ۰$ و $t = ۴s$ یکی است؛ اما توجه داشته باشید که جهت حرکت در این دو لحظه متفاوت است و در نتیجه سرعت‌ها قرینه یکدیگرند و با هم برابر نیستند؛ ولی همانند هستند. $v_1 = -v_2 \Rightarrow |v_1| = |v_2|$

(ت) **نادرست**: در لحظاتی که نمودار مکان-زمان محور t را قطع می‌کند، متحرک در مبدأ مکان قرار دارد و فاصله آن تا مبدأ برابر با صفر است.

(ث) **نادرست**: چون نمودار مکان-زمان یک سهمی است: در نتیجه در تمام طول مسیر شتاب ثابت و مخالف صفر است.

۴.۷. گزینه ۳ تندی متحرک در هر دو لحظه یکسان است: اما علامت سرعت آن در این دو لحظه متفاوت است. در شکل زیر، خط مماس بر نمودار در لحظات t_1 و t_2 را رسم کردیگریم. مشاهده می‌کنید که در لحظه t_1 ، شیب خط مماس مثبت و در نتیجه سرعت نیز مثبت است ($v_1 = +4 \text{ m/s}$)، همچنین در لحظه t_2 ، شیب خط مماس بر نمودار منفی و سرعت نیز منفی است ($v_2 = -4 \text{ m/s}$)؛ در نتیجه شتاب متوسط در بازه زمانی t_1 تا t_2 برابر است با:

$$a_{av} = \frac{v_2 - v_1}{t_2 - t_1} = \frac{-4 - (4)}{6 - 2} = -2 \text{ m/s}^2$$

$$\Rightarrow |a_{av}| = 2 \text{ m/s}^2$$

۴.۸. گزینه ۳ طبق تقارن سهمی نسبت به خطی که از مرکزش می‌گذرد، لحظه رأس در وسط فاصله زمانی صفر تا $4s$ قرار دارد:

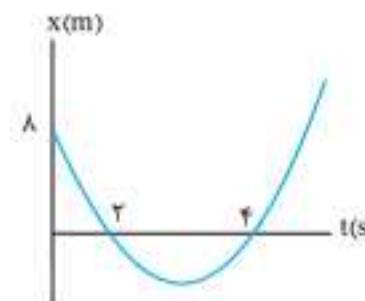
$$t_s = \frac{6 - 0}{2} = 3s$$

می‌دانیم که در لحظه $t = 3s$ ، سرعت متحرک صفر شده و تغییر جهت می‌دهد. همچنین شیب خط مماس بر نمودار در لحظه

برابر با سرعت متحرک در این لحظه است: در نتیجه می‌توان نوشت: $t = 8s$

$$t = 8s \Rightarrow v = 10 \text{ m/s}$$

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{10 - 0}{8 - 3} = 2 \text{ m/s}^2$$

گام دوم با جایگذاری $x = 8m$ و $s = ۰$ در معادله بالا داریم:

$$x = A(t-2)(t-4) \xrightarrow{x = 8m} A(-2)(-4) \Rightarrow A = 1$$

بنابراین معادله به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$x = 1(t-2)(t-4) \Rightarrow x = t^2 - 6t + 8$$

گام سوم حالا با مقایسه معادله به دست آمده با فرم استاندارد

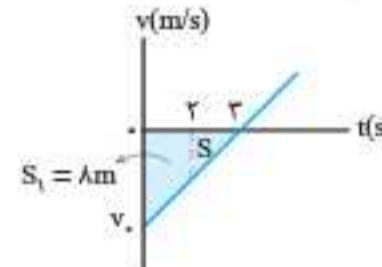
$$x = \frac{1}{2}at^2 + vt + x_0$$

رابطه سرعت-زمان حرکت با شتاب ثابت را می‌نویسیم:

$$\left. \begin{array}{l} \frac{1}{2}a = 1 \Rightarrow a = 2 \text{ m/s}^2 \\ v = at + v_0 \end{array} \right\} \Rightarrow v = 2t - 6$$

$$v_0 = -6 \text{ m/s}$$

روش دوم **گام اول** نمودار سرعت-زمان رارسم می‌کنیم:

با توجه به این که در بازه $t = ۲s$ ، متحرک 8 m جابه‌جا شده است، می‌توان از تشابه ملتلت‌ها نوشت: $S_1 = 8 \text{ m}$

$$\frac{S}{S + S_1} = \frac{(3 - 2)}{3}$$

$$\frac{S}{8 + 8} = \frac{1}{9} \Rightarrow S = 1 \text{ m}$$

گام دوم نتیجه می‌گیریم که جابه‌جاوی متحرک در بازه صفر تا $t = 3s$ سرعت متحرک صفر است، از معادله مستقل از شتاب سرعت اولیه را حساب می‌کنیم:

$$\Delta x = \frac{v + v_0}{2} \cdot \Delta t \xrightarrow{\Delta x = -4 \text{ m}} \frac{0 + v_0}{2} \times 3 = -4 \Rightarrow v_0 = -6 \text{ m/s}$$

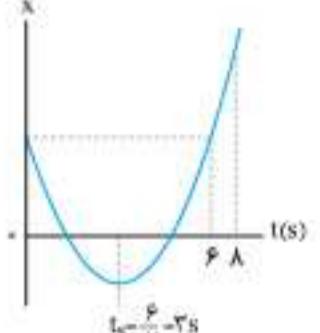
فقط در گزینه ۱ این مقدار صدق می‌کند.

۴.۵. گزینه ۴

پادآوری: در نمودار سهمی، بهارای نقاطی که به فاصله یکسان از دو طرف نقطه اکسترم قرار دارند، مقدار تابع یکسان و شیب خط مماس بر نمودار در این نقاط قرینه یکدیگر هستند.

گام اول چون مقدار تابع مکان در لحظه $t = 7s$ بیشتر است و اختلاف هر یک از لحظه‌های $t = ۷s$ و $t_B = ۹s$ ، با لحظه $t_A = ۵s$ یکسان است، دو نقطه A و B از نمودار در مکان یکسانی هستند و شیب خط مماس بر هر یک از آن‌ها قرینه شیب خط مماس بر دیگری است: یعنی سرعت متحرک در A قرینه سرعت متحرک در B است.

گام دوم سرعت در لحظه $t_A = 5s$ برابر $v_A = 10 \text{ m/s}$ است، پس $v_B = -10 \text{ m/s}$ است و مقدار آن بحسب بردار یکم برابر $\vec{v}_B = (-10 \text{ m/s})\vec{i}$ است.

۴.۸. گزینه ۳ طبق تقارن سهمی نسبت به خطی که از مرکزش می‌گذرد، لحظه رأس در وسط فاصله زمانی صفر تا $4s$ قرار دارد:

$$t_s = \frac{6 - 0}{2} = 3s$$

می‌دانیم که در لحظه $t = 3s$ ، سرعت متحرک صفر شده و تغییر جهت می‌دهد. همچنین شیب خط مماس بر نمودار در لحظه

برابر با سرعت متحرک در این لحظه است: در نتیجه می‌توان نوشت: $t = 8s$

$$t = 8s \Rightarrow v = 10 \text{ m/s}$$

$$a = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{10 - 0}{8 - 3} = 2 \text{ m/s}^2$$

گزینه ۸۰ در حالتی که کابل آسانسور پاره شود (آسانسور سقوط آزاد کند) شتاب آسانسور برابر g و رو به پایین است. در این حالت نیروی عمودی سطح صفر است.

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma \Rightarrow mg - F_N = ma \\ \Rightarrow F_N &= m(g - a) \\ \xrightarrow{a=g} F_N &= m(g - g) = 0 \end{aligned}$$

گام اول حرکت آسانسور ۲ مرحله دارد: ۱) حرکت تندشونده با شتاب 2 m/s^2

۲) حرکت کندشونده: چون جهت

۱) حرکت تندشونده: چون جهت حرکت رو به پایین و حرکت تندشونده است، پس جهت شتاب نیز رو به پایین است و داریم:

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma \\ \Rightarrow mg - F_N &= ma \\ \Rightarrow F_N &= m(g - a) \\ \Rightarrow F_N &= 60(10 - 2) = 640 \text{ N} \end{aligned}$$

۲) حرکت کندشونده: چون جهت حرکت رو به پایین و حرکت کندشونده است، پس جهت شتاب نیز رو به بالا است و داریم:

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma \\ \xrightarrow{a=2 \text{ m/s}^2} F'_N - mg &= ma' \\ \Rightarrow F'_N &= m(g + a') \\ \Rightarrow F'_N &= 60(10 + 2) = 840 \text{ N} \end{aligned}$$

گام دوم می‌دانیم که ترازو مقدار نیروی عمودی سطح بر شخص را نشان می‌دهد، از این رو داریم: $\Delta F_N = F'_N - F_N = 840 - 640 = 200 \text{ N}$

گزینه ۸۱

گام اول N و N' و اکتش نیروی عمودی سطح است که در دو حالت ذکر شده در صورت تست از طرف کاف آسانسور بر جسم وارد می‌شود. پس کافی است نیروی عمودی سطح را در دو حالت محاسبه می‌کنیم و اختلاف آن‌ها را بایابیم:

۱) با شتاب رو به بالا 2 m/s^2 به سمت بالا حرکت کند:

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma \Rightarrow F_N - mg = ma \\ \Rightarrow F_N &= m(g + a) \\ \xrightarrow{a=2 \text{ m/s}^2} F_N &= 60(10 + 2) = 60 \text{ N} \end{aligned}$$

۲) با شتاب رو به پایین 2 m/s^2 به سمت پایین حرکت کند:

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma' \Rightarrow mg - F'_N = ma' \\ \Rightarrow F'_N &= m(g - a') \\ &= 60(10 - 2) = 48 \text{ N} \end{aligned}$$

گزینه ۸۲ چون آسانسور به طرف بالا شروع به حرکت می‌کند، حرکت تندشونده و شتاب آسانسور به طرف بالاست: در نتیجه شتاب جعبه نیز به سمت بالاست.

گام اول نیروهای وارد بر جعبه مطابق شکل است:

گام دوم حالا با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

$$\begin{aligned} F_{\text{net}} &= ma \Rightarrow F_N - mg = ma \\ \Rightarrow F_N &= m(g + a) \\ &= 6(10 + 4) = 84 \text{ N} \end{aligned}$$

همان نیرویی است که کاف آسانسور بر جعبه به سمت بالا وارد می‌کند.

گزینه ۸۳ چون در صورت سؤال ذکر شده که شتاب رو به پایین است با استفاده از نیروهای وارد بر شخص که در شکل رسم شده است و بنا بر قانون دوم $mg - F_N = ma \Rightarrow F_N = m(g - a)$ $\Rightarrow F_N = 60(10 - 4) \Rightarrow F_N = 640 \text{ N}$

گزینه ۸۴ از درستname به یاد دارید که هر وقت عددی که ترازو نشان می‌دهد ($F_N < mg$) کوچکتر از وزن جسم باشد (حرکت کندشونده است) از رابطه $F_N = m(g - a)$ می‌توانیم عددی که ترازو نشان می‌دهد را حساب کنیم:

$$\begin{aligned} W &= mg \Rightarrow 600 = m \times 10 \Rightarrow m = 60 \text{ kg} \\ F_N &= m(g - a) \Rightarrow 480 = 60(10 - a) \\ \Rightarrow a &= 2 \text{ m/s}^2 \end{aligned}$$

تذکر دقت کنید که در این حالت حرکت می‌تواند تندشونده رو به پایین یا کندشونده رو به بالا باشد که در هر ۲ حالت جهت شتاب رو به پایین است.

گزینه ۸۵ می‌دانیم که بسته به این که جهت شتاب آسانسور رو به بالا (حرکت تندشونده رو به بالا) یا رو به پایین (حرکت کندشونده رو به بالا) باشد، برای F_N مقادیر متفاوتی به دست می‌آید:

۱) حرکت تندشونده رو به بالا (جهت شتاب رو به بالا)

$$F_N = m(g + a) = 4(10 + 2) = 48 \text{ N}$$

۲) حرکت کندشونده رو به بالا (جهت شتاب رو به پایین)

$$F'_N = m(g - a) = 4(10 - 2) = 32 \text{ N}$$

بنابراین هر دو گزینه‌های «۱» و «۲» می‌توانند درست باشند.

۲ حرکت کندشونده از ۴۵ تا ۵۵: جهت حرکت به سمت بالا ($v > 0$) و حرکت کندشونده است، پس جهت شتاب به سمت پایین است. با یافتن شتاب حرکت و استفاده از قانون دوم نیوتون، F_N'' را به دست می‌آوریم:

$$a_2 = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{0 - 4}{5 - 4} = -4 \text{ m/s}^2$$

$$F_{\text{net}} = ma_2 \Rightarrow mg - F_N'' = ma_2 \Rightarrow F_N'' = m(g - a_2) \\ = 10(10 - 4) = 40 \text{ N}$$

پس فقط نمودار گزینه ۴ درست است.

(گزینه ۳)

۳ حرکت آسانسور در ۱۰ تا ۱۵: را بررسی و نیروی عمودی سطح کف آسانسور بر جعبه در این دو لحظه را به دست می‌آوریم: در این لحظه آسانسور با شتاب 2 m/s^2 به سمت بالا در حرکت است (حرکت تندشونده به سمت بالا): بنابراین داریم:

$$F_{N_1} = m(g + a_1) = 10(10 + 2) = 120 \text{ N}$$

در این لحظه آسانسور با شتاب -2 m/s^2 به سمت بالا در حرکت است (حرکت کندشونده به سمت بالا): بنابراین داریم:

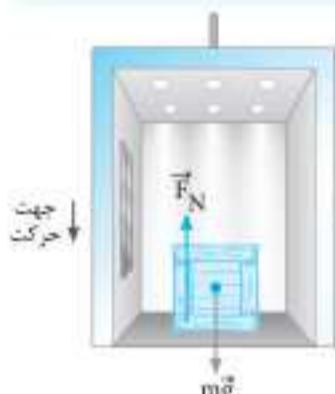
$$F_{N_2} = m(g - a_2) = 10(10 - 2) = 80 \text{ N}$$

۴ حرکت درنهایت $\frac{F_{N_1}}{F_{N_2}}$ را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{F_{N_1}}{F_{N_2}} = \frac{120}{80} = \frac{3}{2}$$

(گزینه ۲)

۵ **یادآوری:** از فیزیک دهم به یاد دارید که اگر نیروی F به طور عمودی بر سطحی به مساحت A وارد شود، فشار وارد بر سطح با استفاده از رابطه $P = \frac{F}{A}$ به دست می‌آید.

۶ **کام اول** در رابطه بالا و اکنش نیروی عمودی سطح بر جسم یعنی F_N است. کافی است F_N را برای حرکت تندشونده به سمت پایین به دست می‌آوریم:

$$F_N = m(g - a) = 10(10 - 2) = 70 \text{ N}$$

۷ **کام دوم** بنابراین با استفاده از رابطه $P = \frac{F}{A}$

$$A = (5 \times 5) \text{ cm}^2 = 25 \times 10^{-4} \text{ m}^2$$

$$P = \frac{F}{A} = \frac{70}{25 \times 10^{-4}} = 2.8 \times 10^4 \text{ Pa} = 28 \text{ kPa}$$

۸ **کام اول** طبق قانون سوم نیوتون، چون شخص نیرویی به بزرگی

$F = 10 \text{ N}$ به میز و رو به پایین وارد می‌کند، میز نیرویی به بزرگی $F' = 10 \text{ N}$ و $F = F'$ را به بالا به شخص وارد می‌کند، در نتیجه نیروهای وارد بر شخص مطابق شکل است.

۹ **کام دوم** با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

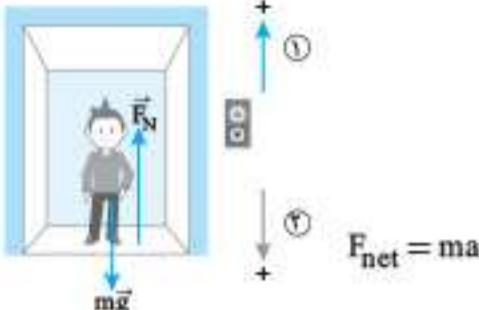
$$mg - F' - F_N = ma \\ \Rightarrow F_N = 80 \times 10 - 10 - 80 = 70 \text{ N}$$

۱۰ **کام دوم** ترازو $F_N = 70 \text{ N}$ را نمایش می‌دهد.

۱۱ **کام دوم** اختلاف F_N و F'_N را به دست می‌آوریم:

$$|F_N - F'_N| = |F_N - (mg - ma)| = |60 - 40| = 20 \text{ N}$$

(گزینه ۳)

۱۲ **حالات اول**:

$$F_{N_1} - mg = ma_1 \xrightarrow{a_1 = 2} F_{N_1} = mg + ma$$

$$mg - F_{N_2} = ma_2 \xrightarrow{a_2 = -2} F_{N_2} = mg - 2ma$$

$$F_{N_1} - F_{N_2} = ma + 2ma$$

$$\Rightarrow F_{N_1} - F_{N_2} = 3ma \Rightarrow 270 = 3 \times 60 \times a \Rightarrow a = \frac{3}{2} \text{ m/s}^2$$

(گزینه ۴)

یادآوری: شبی خط مماس بر نمودار سرعت-زمان در هر لحظه شتاب متوجه در آن لحظه را نشان می‌دهد.

۱۳ **کام اول** با توجه به نمودار سرعت-زمان آسانسور، در بازه صفر تا ۲۵ شتاب آسانسور برابر s^2 تا 1 m/s^2 ، در بازه ۲۵ تا ۴۵ شتاب آسانسور $a = \frac{2-0}{2-0} = 1 \text{ m/s}^2$ است.

۱۴ **کام دوم** با توجه به این که عددی که با سکول نشان می‌دهد، همان نیروی F_N است، برای هر حالت از قانون دوم نیوتون استفاده می‌کنیم و نیروی F_N را به دست می‌آوریم: (جهت بالا را مثبت در نظر می‌گیریم)

۱۵ **کام دوم** حرکت تندشونده به سمت بالا (شتاب رو به بالا):

$$a_1 = 1 \text{ m/s}^2 \Rightarrow F_{N_1} - mg = ma_1$$

$$\Rightarrow F_{N_1} - 500 = 50 \times 1 \Rightarrow F_{N_1} = 550 \text{ N}$$

۱۶ **کام دوم** حرکت با سرعت ثابت به سمت بالا (شتاب صفر):

$$a_2 = 0 \Rightarrow F_{N_2} - mg = 0 \Rightarrow F_{N_2} = 500 \text{ N}$$

۱۷ **کام دوم** حرکت کندشونده به سمت بالا (شتاب رو به پایین):

$$|a_3| = 2 \text{ m/s}^2 \Rightarrow mg - F_{N_3} = ma_3$$

$$\Rightarrow 500 - F_{N_3} = 100 \Rightarrow F_{N_3} = 400 \text{ N}$$

۱۸ **کام دوم** بنابراین بیشترین اختلاف نیروی F_N برابر 150 N است.

۱۹ **کام دوم** مطابق نمودار $t - V$ داده شده، حرکت آسانسور ۳ مرحله دارد

که مطابق زیر آن ها را بررسی می‌کنیم:

۲۰ **کام دوم** حرکت تندشونده از صفر تا ۲۵: با استفاده از شبی نمودار $t - V$ که نشان دهنده

شتاب حرکت آسانسور است داریم:

$$a_1 = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{4-0}{2-0} = 2 \text{ m/s}^2$$

در این مرحله چون سرعت مثبت و شتاب نیز مثبت است، حرکت تندشونده به سمت بالا بوده است و داریم:

$$F_{\text{net}} = ma \Rightarrow F_N - mg = ma \Rightarrow F_N = m(g + a_1)$$

$$= 10(10 + 2) = 90 \text{ N}$$

۲۱ **کام دوم** حرکت با سرعت ثابت در این مرحله از حرکت (از ۲۵ تا ۴۵) شتاب آسانسور صفر

است و نیروهای وارد بر شخص متوزنند، پس $F'_N = mg = 800 \text{ N}$ می‌باشد.

گام چهارم در نهایت خواسته سؤال یعنی ΔF_N را محاسبه می‌کنیم:

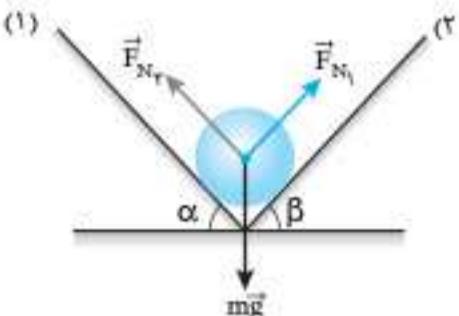
$$\Delta F_N = F_N - F'_N = mg + ma_1 - mg + ma_2 = m(a_1 + a_2)$$

$$\frac{|a_1| = |a_2|}{\rightarrow \Delta F_N = m(2a_2 + a_2) = 2ma_2 = 2 \times 60 \times \frac{2}{3} = 120 \text{ N}}$$

گزینه ۸۲۲

گام اول چون آسانسور کندشونده به طرف بالا حرکت می‌کند، نتیجه می‌گیریم شتاب آسانسور به طرف پایین است.

گام دوم نیروهای وارد بر جسم را رسم می‌کنیم:

گام سوم جسم همراه با آسانسور با شتاب ثابت $a = 2 \text{ m/s}^2$ به طرف بالا حرکت می‌کند. پس بنا بر قانون دوم نیوتون برایند نیروهای وارد بر جسم را برابر ma قرار می‌دهیم:

$$F_{net} = ma \Rightarrow \vec{F}_{N1} + \vec{F}_{N2} + \vec{mg} = \vec{ma}$$

اگر جهت رو به بالا را با علامت مثبت در نظر بگیریم، می‌توان نوشت:

$$\vec{F}_{N1} + \vec{F}_{N2} = \vec{ma} - \vec{mg} \Rightarrow |\vec{F}_{N1} + \vec{F}_{N2}| = m(-a - (-g))$$

$$|\vec{F}_{N1} + \vec{F}_{N2}| = 5(-2 + 10) = 40 \text{ N}$$

گزینه ۸۲۲ پرسی همه عبارت‌ها

(الف) **نادرست**: در صورتی که سرعت جسم ثابت باشد نیروی خالص وارد بر جسم صفر است.

(ب) **درست**: با توجه به توضیحات عبارت (الف) درست است.

(پ) **نادرست**: در حالتی که جسمی با شتاب ثابت و کندشونده حرکت می‌کند و در لحظه‌ای متوقف می‌شود و در خلاف جهت اولیه بر می‌گردد، نیروی خالص وارد بر جسم مخالف صفر است.

(ت) **نادرست**: واکنش نیروی وزن از جسم بر زمین وارد می‌شود.

(ث) **نادرست**: اگر تندی جسم ثابت باشد ممکن است جهت حرکت جسم تغییر کند. مثلاً در مسیر دایره‌ای حرکت کند، در این صورت نیروهای وارد بر آن متوازن نیستند.

گزینه ۸۲۴

گام اول از قانون دوم نیوتون، برایند نیروهای وارد بر جسم را بر حسب بردارهای یکه به دست می‌آوریم:

$$\vec{F}_{net} = m\vec{a} \xrightarrow{\vec{a} = -4\vec{i} + 2\vec{j}} \vec{F}_{net} = 5 \times (-4\vec{i} + 2\vec{j}) = (-20 \text{ N})\vec{i} + (10 \text{ N})\vec{j}$$

گام دوم حالا برایند سه نیروی \vec{F}_1 , \vec{F}_2 , \vec{F}_3 را برابر \vec{F}_{net} قرار می‌دهیم تا به دست آید:

$$\vec{F}_{net} = \vec{F}_1 + \vec{F}_2 + \vec{F}_3 \Rightarrow -20\vec{i} + 10\vec{j} = (-15\vec{i} + 8\vec{j}) + (-2\vec{i} + 19\vec{j}) + \vec{F}_3$$

$$\Rightarrow \vec{F}_3 = (16\vec{i}) + (-12\vec{j})$$

گزینه ۸۲۵

گام اول بزرگی شتاب جسم را با استفاده از رابطه $F_{net} = ma$ حساب می‌کنیم

$$F_{net} = ma \Rightarrow -10 = \Delta a \Rightarrow a = -2 \text{ m/s}^2$$

توجه داریم که چون نیروی خالص در خلاف جهت محور X است علامت آن را منقی در نظر گرفتیم.

گزینه ۸۲۹

گام اول چون آسانسور به صورت کندشونده پایین می‌رود نتیجه می‌گیریم شتاب آسانسور رو به بالاست و نیروی دست شخص بر جسم را در حالتی که ساکن است، حساب می‌کنیم:

$$F_N - mg = ma \Rightarrow F_N = 2(10 + 2) = 24 \text{ N}$$

گام دوم کار نیروی شخص را در جایه‌جایی ۱۰۰ به طرف بالا حساب می‌کنیم:

$$W_{F_N} = F_N d \cos \theta = 24 \times 1 \times 1 = 24 \text{ J}$$

گزینه ۸۳۰

گام اول آسانسور با آهنگ ثابتی تندی اش را با $s = 4 \text{ m/s}$ افزایش داده است. با استفاده از رابطه مستقل از زمان در حرکت با شتاب ثابت، شتاب حرکت آسانسور را به دست می‌آوریم:

$$v^T - v_i^T = 2a\Delta x \Rightarrow 4^T - 0^T = 2a \times 2 \Rightarrow a = 4 \text{ m/s}^2$$

گام دوم آسانسور با شتاب

حرکت تندشونده رو به پایین دارد پس جهت شتاب و حرکت آسانسور رو به پایین است و بالستفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

$$F_{net} = ma \Rightarrow mg - F_N = ma$$

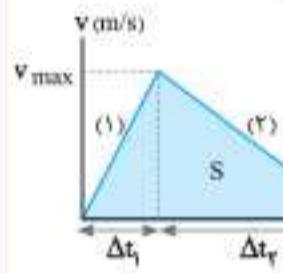
$$\Rightarrow F_N = m(g - a)$$

$$= 60(10 - 4) = 360 \text{ N}$$

گام سوم F_N نیروی عمودی‌ای که کف آسانسور به شخص به سمت بالا وارد می‌کند، بنابراین طبق قانون سوم نیوتون، واکنش این نیرو از طرف شخص بر آسانسور به سمت پایین وارد می‌شود.

گزینه ۸۳۱

گام اول با توجه به داده‌های مسئله، ابتدا با رسم نمودار سرعت-زمان اندازه شتاب حرکت آسانسور در حرکت دو مرحله‌ای که دارد را به دست می‌آوریم:

$$|a_1| = 2 |a_2| \Rightarrow \frac{v_{max} - 0}{\Delta t_1} = 2 \frac{0 - v_{max}}{\Delta t_2} \Rightarrow \Delta t_2 = 2 \Delta t_1$$

حال با توجه به این که $\Delta t_1 + \Delta t_2 = 9 \text{ s}$ است داریم:

$$\Delta t_1 + \Delta t_2 = 9 \xrightarrow{\Delta t_1 = 3 \text{ s}} \begin{cases} \Delta t_1 = 3 \text{ s} \\ \Delta t_2 = 6 \text{ s} \end{cases}$$

گام دوم با توجه به جایه‌جایی ۱۸۰۰ در مدت ۹۵ و محور زمان است v_{max} را محاسبه و در ادامه شتاب حرکت آسانسور را می‌یابیم:

$$\Delta x = S \Rightarrow 1800 = \frac{v_{max} \times 9}{2} \Rightarrow v_{max} = 4 \text{ m/s}$$

$$\Rightarrow a = \frac{\Delta v}{\Delta t} \quad a_1 = \frac{4 - 0}{3} = \frac{4}{3} \text{ m/s}^2$$

$$\Rightarrow a_2 = \frac{0 - 4}{6} = -\frac{2}{3} \text{ m/s}^2 \Rightarrow |a_2| = \frac{2}{3} \text{ m/s}^2$$

گام سوم حالا از قانون دوم نیوتون در حرکت تندشونده و سپس در حرکت کندشونده استفاده می‌کنیم تا نیروی عمودی سطح بر شخص که همان عددی است که ترازو نشان می‌دهد را به دست آوریم:

$$\xrightarrow{F_{net} = ma} \text{جهت شتاب به سمت بالا} \Rightarrow \text{تندشونده به سمت بالا}$$

$$F_N - mg = ma_1 \Rightarrow F_N = mg + ma_1$$

$$\xrightarrow{F_{net} = ma} \text{جهت شتاب به سمت پایین} \Rightarrow \text{کندشونده به سمت بالا}$$

$$mg - F'_N = ma_2 \Rightarrow F'_N = mg - ma_2$$

کزینه ۸۴۱ طبق آنچه در درسنامه آموختیم $F_N > mg$ تنها در حالت‌هایی برقرار است که جهت شتاب آسانسور به سمت بالا باشد.

بررسی سایر گزینه‌ها **گزینه ۱: نادرست**: در این حالت آسانسور حرکتی کندشونده به سمت بالا دارد که در آن $F_N > mg$ می‌باشد. **گزینه ۲: نادرست**: در این حالت آسانسور حرکتی تندشونده رو به پایین دارد که مانند گزینه ۱ است. **گزینه ۳: نادرست**: در این حالت شتاب حرکت آسانسور صغر است و نیروهای وارد بر شخص متوازن نند؛ یعنی $F_N = mg$ می‌باشد.

کزینه ۸۴۲ آسانسور تندشونده به سمت پایین در حرکت است؛ بنابراین جهت شتاب به سمت پایین است.

نیروهای وارد بر شخص در شکل رسم شده است: چون شتاب جسم رو به پایین استه می‌توان در راستای قلمار قانون دوم نیوتون نوشت:

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow mg - F_N = ma \\ \Rightarrow ۸۰ - F_N = ۸ \times ۱ \Rightarrow F_N = ۷۲\text{N}$$

کزینه ۸۴۲ می‌دانیم که طناب جسم را بانیرویی می‌کشد که جهت آن از

جسم به سمت بیرون و در راستای طناب است؛ بنابراین مطابق شکل نیرویی که طناب به شخص وارد می‌کند، به سمت ← و نیرویی که طناب به جعبه وارد می‌کند، به سمت → است.

کزینه ۸۴۴ جهت نیروی کشش از جسم به سمت بیرون و در راستای طناب (به سمت بالا) است.

حالا با توجه به این که جسم ساکن است، نیروهای وارد بر آن متوازن‌اند و داریم:

$$F_{net,y} = ۰ \Rightarrow T = mg = ۲ \times ۱ = ۲\text{N}$$

کزینه ۸۴۵ زیروندهای (۱)، (۲) و (۳) را به ترتیب

برای سقف، نخ و جسم در نظر می‌گیریم. مطابق شکل نیروهایی که سه جسم بر هم وارد می‌کنند را مشخص می‌کنیم. با توجه به ساکن بودن جسم و متعادل بودن نیروهای وارد بر آن داریم:

کزینه ۸۴۶ $\vec{F}_{22} = -\vec{W}$: تعادل جسم

کزینه ۸۴۷ $\vec{F}_{22} = -\vec{F}_{22} \Rightarrow \vec{F}_{22} = \vec{W}$: قانون سوم نیوتون

کزینه ۸۴۸ $\vec{F}_{12} = -\vec{F}_{22} \Rightarrow \vec{F}_{12} = -\vec{W}$: تعادل طناب

کزینه ۸۴۹ $\vec{F}_{21} = -\vec{F}_{12} \Rightarrow \vec{F}_{21} = \vec{W}$: قانون سوم نیوتون

بنابراین داریم:

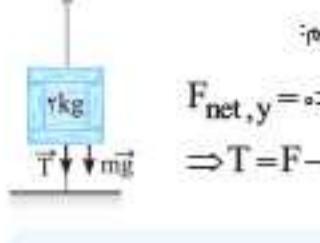
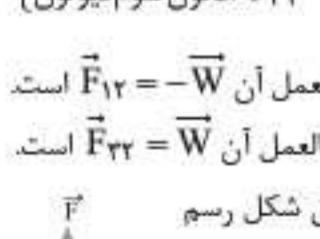
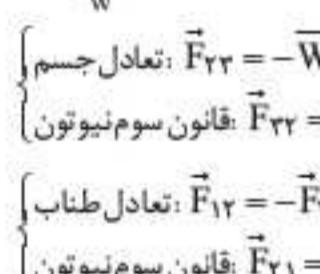
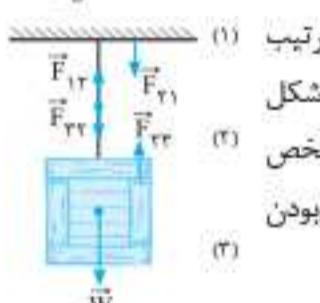
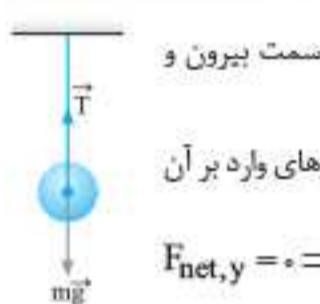
کزینه ۸۵۰ ۱ نیروی وارد بر سقف از طرف نخ \vec{F}_{21} و عکس العمل آن $\vec{W} - \vec{F}_{12}$ است.

کزینه ۸۵۱ ۲ نیروی وارد بر جسم از طرف نخ \vec{F}_{22} و عکس العمل آن $\vec{W} - \vec{F}_{22}$ است.

کزینه ۸۵۲ نیروهای وارد بر جسم را مطابق شکل رسم می‌کنیم. با توجه به این که جسم ساکن است، داریم:

کزینه ۸۵۳ $F_{net,y} = ۰ \Rightarrow F - T - mg = ۰ \\ \Rightarrow T = F - mg = ۴ - ۲ \times ۱ = ۲\text{N}$

تذکرہ نخ از طرف دیگر ش بر سطح افق نیز همین مقدار اما به طرف بالا وارد می‌کند.

گام دوم از رابطه $ad = v_2^2 - v_1^2$ (در حرکت با شتاب ثابت)، سرعت را پس از III جایه‌جایی حساب می‌کنیم:

$$v_2^2 - v_1^2 = -2 \times 2 \times 6 \Rightarrow v_2^2 = 1 \Rightarrow v_2 = 1\text{ m/s}$$

گام سوم از رابطه $v_{av} = \frac{v_2 + v_1}{2}$ سرعت متوسط را حساب می‌کنیم:

$$v_{av} = \frac{1+5}{2} = 3\text{ m/s}$$

کزینه ۸۲۶

هنگامی که شخص به طرف اسلکه می‌پرد، بر قایق نیرویی به سمت عقب وارد می‌کند و قایق نیز به همان اندازه به شخص به طرف جلو نیرو وارد می‌کند و بنابر قانون دوم و سوم نیوتون می‌توان، تندی عقب‌زدن قایق را حساب کرد.

$$F_{12} = F_{21} \Rightarrow m_1 a_1 = m_2 a_2 \Rightarrow m_1 v_1 = m_2 v_2$$

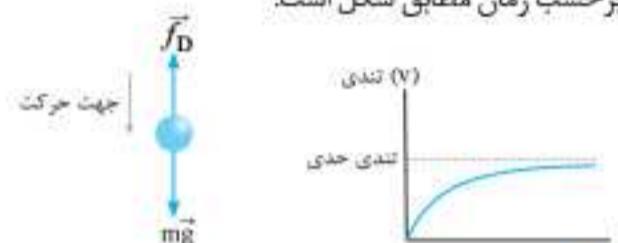
$$80 \times 5 = 100 \times v_2 \Rightarrow v_2 = 4\text{ m/s}$$

کزینه ۸۲۷ می‌دانیم که جرم جسم مقدار ثابتی است. با استفاده از رابطه نیروی

$$W = mg \quad \text{وزن} \\ \frac{W}{W} = \frac{\text{مریخ}}{\text{زمین}} = \frac{m \times g}{m \times g} = \frac{۳/۷}{۱} = ۰/۳۷$$

مطابق شکل، جسمی که در هوا سقوط می‌کند را در نظر بگیرید

به علت نیروی وزن رفتارهای تندی جسم بیشتر می‌شود و به همین دلیل نیروی مقاومت هوا (f_D) نیز بیشتر می‌شود تا جایی که در یک تندی خاص، نیروی مقاومت هوا با نیروی وزن برابر می‌شود و در این وضعیت شتاب حرکت صفر شده و تندی جسم ثابت می‌ماند که به این تندی، تندی حدی می‌گویند؛ بنابراین نمودار تندی گلوله بر حسب زمان مطابق شکل است:

کزینه ۸۲۸

گام اول شتاب جسم در هنگام بالا رفتن و پایین رفتن را به دست می‌آوریم:

$$\frac{f_D}{m} = g + \frac{۱}{۵}(mg) \quad \text{بالا رفتن} \\ f_D = g + \frac{۱}{۵}g = \frac{۶}{۵}g$$

$$\frac{f_D}{m} = g - \frac{۱}{۵}(mg) \quad \text{پایین آمدن} \\ f_D = g - \frac{۱}{۵}g = \frac{۴}{۵}g$$

گام دوم حال نسبت خواسته شده را به دست می‌آوریم:

$$\frac{a'}{a} = \frac{\frac{4}{5}g}{\frac{6}{5}g} = \frac{2}{3}$$

گام اول با توجه به این که نمودار $t-x$ به صورت سه‌می است، نتیجه می‌گیریم که شتاب متحرک ثابت است و لحظه رأس سه‌می را حساب می‌کنیم:

$$t_s = \frac{1+5}{2} = ۳\text{s}$$

گام دوم از لحظه $t=3\text{s}$ حرکت جسم کندشونده است و $13/5\text{m}$ را

پیموده است، پس از معادله جایه‌جایی - زمان بر حسب سرعت نهایی در حرکت با شتاب ثابت، شتاب متحرک را حساب می‌کنیم.

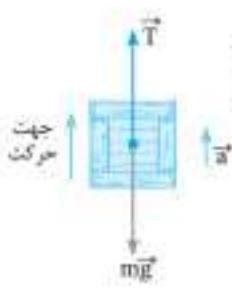
$$\Delta x = -\frac{1}{2}at + vt$$

$$\frac{\Delta x}{v} = -\frac{13/5}{3} \rightarrow -\frac{13}{15} = -\frac{1}{2}a \times 3^2 + v \quad t=3\text{s} \\ a = ۳\text{m/s}^2$$

گام سوم در حرکت با شتاب ثابت بنا بر رابطه $F_{net} = ma$ ، نیروی خالص

وارد بر جسم در همه لحظه‌های حرکت، ثابت است و آن را حساب می‌کنیم.

$$F_{net} = ۲ \times ۳ = ۶\text{N}$$

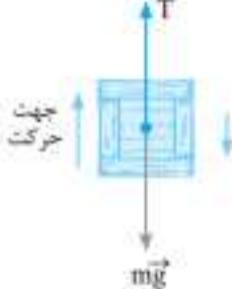
گزینه ۸۵۲ با توجه به این که از نوع حرکت جسم (تندشونده یا کندشونده) اطلاعی نداریم، جهت شتاب مشخص نیست و باید دو گام را در نظر بگیریم.

گام اول شتاب به سمت بالا باشد: حرکت تندشونده

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow T - mg = ma$$

$$\Rightarrow T = 1 \times 10 + 1 \times 2 = 12N$$

گام دوم

شتاب به سمت پایین باشد: حرکت کندشونده

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow mg - T = ma$$

$$\Rightarrow T = 1 \times 10 - 1 \times 2 = 8N$$

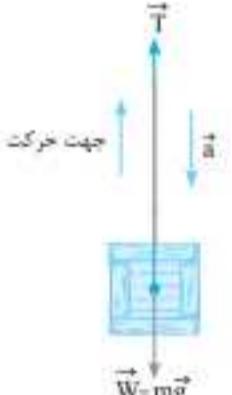
گزینه ۸۵۴

گام اول ابتدا باید تعیین کنیم که حرکت جسم چگونه است

$$\left. \begin{array}{l} W = mg = 5 \times 10 = 50N \\ T = 4N \end{array} \right\} \Rightarrow W > T$$

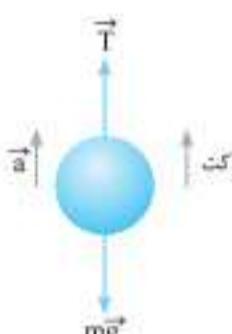
پس جهت شتاب به سمت پایین و حرکت کندشونده است.

گام دوم حالا از قانون دوم نیوتون استفاده می‌کنیم و اندازه شتاب را به دست می‌آوریم:

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow mg - T = ma$$

$$\Rightarrow 50 - 40 = 5a \Rightarrow a = 2m/s^2$$

گام اول چون شتاب رو به بالا است، در نتیجه طبق قانون دوم نیوتون نیروی خالص نیز به سمت بالا است، یعنی $T > mg$ است. با نوشتن قانون دوم نیوتون T را محاسبه می‌کنیم:

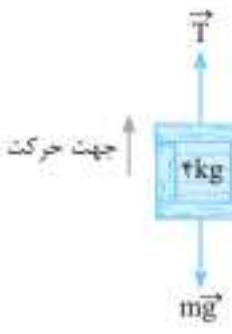
$$F_{net} = ma \Rightarrow T - mg = ma$$

$$\Rightarrow T - 2 \times 10 = 2 \times 2 \Rightarrow T = 24N$$

گام دوم حالتی که نیروی کشش طناب دو برابر می‌شود ($T' = 2 \times 24 = 48N$)، شتاب را حساب می‌کنیم:

$$T' - mg = ma' \Rightarrow 48 - 2 \times 10 = 2 \times a'$$

$$\Rightarrow 28 = 2a' \Rightarrow a' = 14m/s^2 \Rightarrow \frac{a'}{a} = \frac{14}{2} = 7$$

گام اول چون جسم از حالت سکون به سمت بالا شروع به حرکت می‌کند، جهت شتاب مطابق شکل به سمت بالاست و با توجه به قانون دوم نیوتون داریم:

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow T - mg = ma$$

گام دوم حداقل نیروی کشش را که طناب به ازای آن پاره نمی‌شود، در رابطه جایگذاری می‌کنیم:

$$a_{max} = \frac{T_{max}}{m} - g = \frac{48}{4} - 10 = 2m/s^2$$

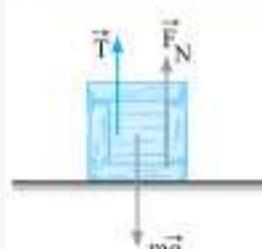

گزینه ۸۴۷ نیروهای وارد بر شخص را مطابق شکل رسم می‌کنیم. با توجه به این که شخص ساکن است، برایند همه نیروهای وارد بر آن صفر است و داریم:

$$F_{net,y} = 0 \Rightarrow T + F_N = mg \Rightarrow F_N = mg - T$$

$$\Rightarrow F_N = 60 \times 10 - 20 = 580N$$

تذکرہ می دانیم کہ ترازو مقدار F_N را نشان می دهد.

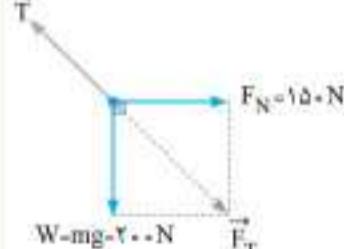

گزینه ۸۴۸ جسم روی سطح ساکن است، بنابراین برایند نیروهای وارد بر جسم برابر صفر است.

$$F_{net,y} = 0 \Rightarrow F_N + T - mg = 0$$

$$\Rightarrow F_N = 5 \times 10 - 30 = 20N$$

گام اول نیروهایی را که بر کره وارد

می‌شوند، مطابق شکل رسم می‌کنیم:

گام دوم چون نیروهای \vec{F}_N و \vec{mg} برهمن عمودند، برایند این دونیرو را با استفاده از رابطه برایند دو نیروی عمود برهمن به دست می‌آوریم:

$$F_T = \sqrt{20^2 + 150^2} = 250N$$

گام سوم چون جسم در حال تعادل است، باید برایند نیروهای وارد بر آن برابر صفر باشد و باید اندازه برایند دو نیروی F_N و \vec{mg} (همان F_T) برابر باشد. $T = F_T = 250N$

گزینه ۸۵۰ نیروهای وارد بر جسم را مطابق شکل رسم می‌کنیم. برای این که جسم در حال تعادل باشد، برایند دو نیروی عمود بر هم \vec{T} و \vec{T}' یعنی T'' باید با اندازه نیروی وزن جسم برابر باشد (دقت کنید که جسم در حال تعادل است، پس $T_1 = W$ است):

$$W = T'' = \sqrt{T^2 + T'^2} = \sqrt{5^2 + 12^2} = 13N$$

گزینه ۸۵۱ نیروهای وارد بر سطل را رسم می‌کنیم. با توجه به این که سطل به سمت بالا شروع به حرکت کرده است، جهت شتاب به سمت بالاست و داریم:

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow T - mg = ma \Rightarrow T = m(g + a) = 2(10 + 2) = 24N$$

گام اول از مقاومت هوا صرف نظر کرده و نیروهای وارد بر جسم را رسم می‌کنیم:

گام دوم چون نیروی وزن بیشتر از نیروی کشش نخ است ($W > T$)، شتاب جسم رو به پایین است و از قانون دوم نیوتون می‌توان نوشت:

$$F_{net,y} = ma \Rightarrow mg - T = ma$$

$$\frac{T}{3} = \frac{1}{3}mg \Rightarrow mg - \frac{1}{3}mg = ma \Rightarrow \frac{a}{g} = \frac{2}{3}$$

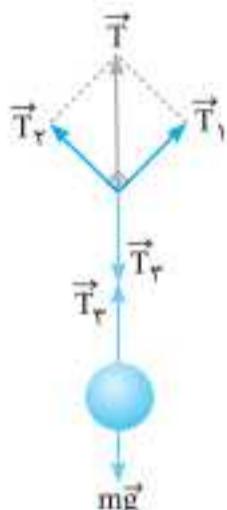
کزینه ۸۶.

پادآوری: اگر برایند سه بردار که به یک نقطه اثر می‌کنند صفر باشد، می‌توان نشان داد که برایند دو بردار برابر قرینه بردار سوم است.

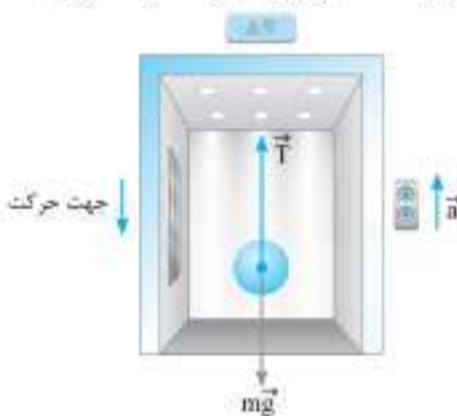
$$\vec{F}_1 + \vec{F}_2 + \vec{F}_3 = 0 \Rightarrow \vec{F}_1 + \vec{F}_2 = -\vec{F}_3$$

آسانسور کنندشونده به سمت پایین در حرکت است، بنابراین جهت شتاب به سمت بالاست و با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

$$\begin{aligned} F_{net} &= ma \Rightarrow T_f - mg = ma \\ T_f &= T \Rightarrow T - mg = ma \\ T &= m(g+a) = 2(10+2) = 24N \end{aligned}$$

کزینه ۸۷.

گام اول: چون آسانسور حرکت کنندشونده و رو به پایین دارد، شتاب آسانسور به طرف بالا است از رابطه سرعت-زمان یعنی $v = at + v_0$ استفاده می‌کنیم و بزرگی شتاب جسم را به دست می‌آوریم (جهت مثبت در جهت شتاب رو به بالاست).

$$v = at + v_0 \xrightarrow[t=2s, v_0=0]{} 0 = a \times 2 - 4 \Rightarrow a = 2 \text{ m/s}^2$$

گام دوم: با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

$$\begin{aligned} F_{net,y} &= ma \Rightarrow T - mg = ma \Rightarrow \frac{T}{mg} - 1 = \frac{a}{g} \\ \frac{T}{mg} &= \frac{a}{g} + 1 = \frac{2}{10} + 1 = 1/2 \end{aligned}$$

کزینه ۸۸.

گام اول: اگر جهت مثبت را بالا در نظر بگیریم، آسانسور در ثانیه اول حرکت کنندشونده به سمت بالا در حرکت بوده است و در ۳ ثانیه دوم ($t_1 = 3s$ تا $t_2 = 6s$) حرکت آن کنندشونده به سمت بالا خواهد بود؛ بنابراین داریم:

۱ شتاب متحرک است، داریم: $a_1 = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{5-0}{2-0} = 2.5 \text{ m/s}^2$

چون حرکت آسانسور تندشونده به سمت بالا بوده، با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

کزینه ۸۹.

پادآوری: اگر برایند سه بردار که به یک نقطه اثر می‌کنند صفر باشد، می‌توان نشان داد که برایند دو بردار برابر قرینه بردار سوم است.

$$\vec{F}_1 + \vec{F}_2 + \vec{F}_3 = 0 \Rightarrow \vec{F}_1 + \vec{F}_2 = -\vec{F}_3$$

$$\begin{aligned} F_{net} &= ma \Rightarrow T_f - mg = ma \\ T_f &= T \Rightarrow T - mg = ma \\ T &= m(g+a) = 2(10+2) = 24N \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{از زمان } 0 &\text{ تا } 2s \text{ با استفاده از رابطه مستقل از زمان، شتاب جسم را به دست می‌آوریم:} \\ v^2 - v_0^2 &= 2a\Delta y \xrightarrow[v_0=0, v=10m/s]{} 10^2 = 2 \times a \times 10 \Rightarrow a = 5 \text{ m/s}^2 \end{aligned}$$

دقت کنید که حرکت تندشونده و جهت شتاب رو به بالاست. با استفاده از قانون دوم نیوتون داریم:

$$\begin{aligned} F_{net,y} &= ma \Rightarrow T - mg - f_D = ma \\ \Rightarrow T &= m(g+a) + f_D = 2(10+5) + 5 = 35N \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{از زمان } 2s &\text{ تا } 4s \text{ با استفاده از رابطه مستقل از زمان، شتاب جسم را به دست می‌آوریم:} \\ v^2 - v_0^2 &= 2a\Delta y \xrightarrow[v_0=10, v=15m/s]{} 15^2 - 10^2 = 2 \times a \times 2 \Rightarrow a = 12.5 \text{ m/s}^2 \end{aligned}$$

حالا با استفاده از معادله جابه‌جایی - زمان در حرکت با شتاب ثابت، میزان جابه‌جایی جسم در این مرحله را حساب می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \Delta y &= \frac{1}{2}at^2 + v_0t \xrightarrow[a=12.5, t=2s]{} \Delta y = \frac{1}{2} \times 12.5 \times 2^2 + 10 = 5m \end{aligned}$$

برای تحلیل مرحله بعد سرعت جسم را در لحظه پاره‌شدن طناب به دست می‌آوریم. برای این کار بازه زمانی $t = 2s$ تا $t = 4s$ را در نظر می‌گیریم و

از معادله سرعت-زمان در حرکت با شتاب ثابت استفاده می‌کنیم:

$$\begin{aligned} v &= at + v_0 \xrightarrow[a=12.5, v_0=10]{} v = 12.5 \times 2 + 10 = 35 \text{ m/s} \\ \text{از لحظه } t = 4s &\text{ به بعد که نخ پاره می‌شود:} \end{aligned}$$

دقت کنید که تا لحظه $t = 4s$ شتاب رو به بالا بود و از این لحظه به بعد شتاب در جهت پاره شده است (فقط نیروی mg داریم) رو به پایین خواهد بود. یعنی حرکت جسم کنندشونده می‌شود و می‌دانیم که مقدار شتاب جسمی که فقط نیروی وزن بر آن اثر کند برابر g است.

$$\begin{aligned} F_{net,y} &= ma \Rightarrow mg = ma \Rightarrow a = -g \\ \text{پس از لحظه } t = 4s &\text{ به بعد، جسم با سرعت اولیه } 35 \text{ m/s و شتاب } a = g \text{ حرکت} \end{aligned}$$

کنندشونده دارد. در این بازه به اندازه $\Delta y'$ بالا می‌رود و در یک لحظه می‌ایستد مقدار $\Delta y'$ را از معادله مستقل از زمان $v^2 - v_0^2 = 2a\Delta y'$ به دست می‌آوریم:

$$\begin{aligned} v^2 - v_0^2 &= 2a\Delta y' \xrightarrow[v=35, v_0=10]{} -5^2 = 2 \times (-1) \times \Delta y' \\ \Rightarrow \Delta y' &= 1/25 \text{ m} \end{aligned}$$

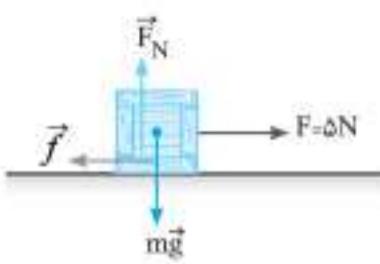
در نهایت جابه‌جایی کل جسم تا بالاترین نقطه را حساب می‌کنیم:

$$\Delta y = \Delta y + \Delta y' = 5 + 1/25 = 6/25 \text{ m}$$

کزینه ۹۰. چون جسم از سقف آسانسور آوران است، شتاب جسم برابر شتاب

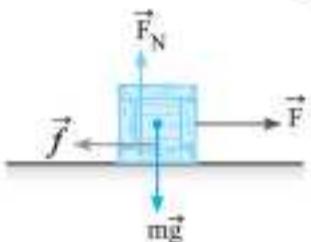
آسانسور است. از قانون دوم نیوتون استفاده می‌کنیم تا به ازای $T_{max} = 75N$ ، مقدار شتاب جسم را به دست آوریم. (حتماً می‌دانید که چون آسانسور از حالت سکون رو به بالا شروع به حرکت می‌کند، جهت شتاب آن رو به بالاست.)

$$\begin{aligned} F_{net} &= ma \Rightarrow T - mg = ma \Rightarrow a_{max} = \frac{T_{max}}{m} - g \\ \xrightarrow[m=6kg]{} a_{max} &= \frac{75}{6} - 10 = 2.5 \text{ m/s}^2 \end{aligned}$$

گزینه ۳: درست: با توجه به این که جسم به جرم ۵ kg به ازای نیروی ساکن مانده است: پس داریم: $F = 5N$ $f_{s,max} \geq 5N \Rightarrow \mu_s F_N \geq 5$ $F_N = mg \Rightarrow \mu_s mg \geq 5$ $\Rightarrow \mu_s \times 1 \times 10 \geq 5 \Rightarrow \mu_s \geq 0.5$

گزینه ۴: نادرست: اگر جسم حرکت کند، بخش دوم عبارت درست است، اما از کجا می‌دانید که مقدار $f_{s,max}$ چقدر است؟ پس نمی‌توان در مورد این که جسم حرکت می‌کند یا ساکن می‌ماند استدلالی کرد.

بررسی همه عبارت‌ها (الف) درست: با توجه به این که در مرحله ۳ جسم در آستانه حرکت است، پس اصطکاک ایستایی بیشتره است و داریم:

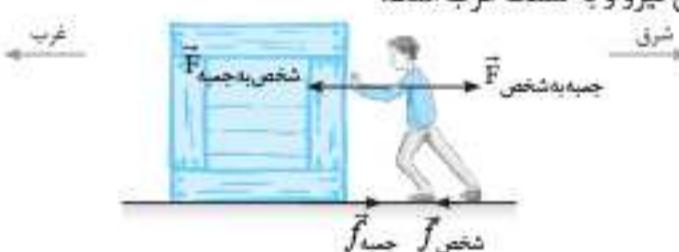
$$f = f_{s,max} = F = 4N \quad \frac{f_{s,max} = \mu_s F_N}{F_N = mg} \Rightarrow \mu_s mg = 4 \\ \Rightarrow \mu_s \times 2 \times 10 = 4 \Rightarrow \mu_s = \frac{4}{20} = 0.2$$

ب) درست: با توجه به این که در مرحله ۴، جسم با اعمال نیروی $F = 2N$ در حال حرکت با سرعت ثابت بوده، پس برایند نیروهای وارد بر آن در راستای افقی صفر و $F_k = F$ بوده است، و با اعمال نیروی $F > 2N$ جسم شتاب خواهد گرفت، چون $f_k < F$ خواهد شد.**(ب) درست**: می‌دانیم تا موقعی که جسم ساکن است، نیروی اصطکاک ایستایی سطح برابر نیروی حرکت است.

ت) نادرست: با توجه به این که در مرحله ۴، جسم با سرعت ثابت حرکت می‌کند، نیروهای وارد بر آن در راستای افقی متوازن‌اند و داریم:

$$F = f_k = \mu_k F_N = 2 \quad \frac{F_N = mg}{\mu_k mg = 2} \Rightarrow \mu_k = \frac{2}{10} = 0.2$$

گزینه ۱: مطابق: مطابق شکل، وضعیت نیروهای وارد بر جعبه و شخص را مشاهده می‌کنید. چون جعبه به سمت غرب می‌خواهد حرکت کند، نیروی اصطکاک وارد بر آن، خلاف جهت و به سمت شرق است. طبق قانون سوم نیوتن، نیرویی که جعبه به شخص وارد می‌گردد در خلاف جهت نیروی شخص و به سمت شرق است. بنابراین برای این که شخص شرخورده، نیروی اصطکاک وارد بر شخص در خلاف جهت این نیرو و به سمت غرب است.

گزینه ۲: نادرست:

گام اول جسم ساکن است، بنابراین نیروهای وارد بر آن در راستای افقی و قائم متوازن‌اند:

$$\begin{cases} F_{net,x} = 0 \Rightarrow F = f_s \\ F_{net,y} = 0 \Rightarrow F_N = mg \end{cases}$$

گام دوم با توجه به این که $f_s \leq f_{s,max}$ است می‌توان نوشت:

$$0 < F \leq f_{s,max} \quad \frac{f_{s,max} = \mu_s F_N}{F_N = mg} \Rightarrow 0 < F \leq \mu_s mg$$

$$\Rightarrow 0 < F \leq 0.2 \times 4 \times 10 \Rightarrow 0 < F \leq 12$$

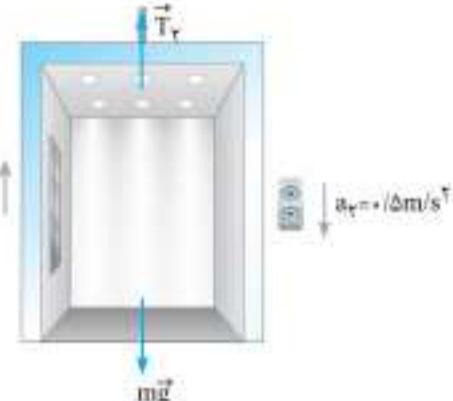
بنابراین اگر نیروی F ، کوچکتر مساوی $12N$ باشد، نیروی اصطکاک ایستایی برابر F و جسم ساکن خواهد ماند.

$$F_{net,y} = ma_y \Rightarrow T_1 - mg = ma_y \Rightarrow T_1 = m(g + a_y)$$

$$= (1 + 2/5)m = 12/5m$$

۲ $t_1 = 3s$ $t_2 = 6s$: در این مرحله حرکت کندشونده به سمت بالاست و داریم:

$$a_y = \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{0 - 5}{12 - 3} = -0.5m/s^2$$

$$F_{net,y} = ma_y \Rightarrow T_2 - mg = ma_y$$

$$\Rightarrow T_2 = m(a_y + g)$$

$$T_2 = m(-0.5 + 10)$$

$$T_2 = 9/5m$$

گام دوم حال نسبت خواسته شده را مطابق زیر محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{T_1}{T_2} = \frac{12/5m}{9/5m} = \frac{25}{19}$$

گزینه ۴: نادرست:

بررسی همه عبارت‌ها (الف) نادرست: رابطه $\mu_s F_N = f$ فقط برای حالتی برقرار است که جسم در آستانه حرکت باشد.

ب) نادرست: هنگامی که جسم ساکن است، نیروی اصطکاک ایستایی می‌تواند حداقل برابر نیروی حرکت باشد.

ب) نادرست: هنگامی که جسم ساکن است، نیروی اصطکاک ایستایی برابر با نیروی حرکتی است که بر جسم وارد می‌شود و در این حالت نیروی عمودی سطح تأثیری بر نیروی اصطکاک ندارد.

ت) نادرست: متأسفانه هنگامی که شروع به حرکت می‌کنیم، نیروی اصطکاک ایستایی از طرف سطح زمین بر پاهای ما وارد می‌شود و سبب حرکت ما می‌شود در این حالت نیروی اصطکاک هم جهت با حرکت بر بدن ما وارد می‌شود.

یا هنگامی که جعبه روی کف کامیون قرار دارد، نیروی اصطکاک وارد بر جعبه در جهت حرکت کامیون است.

گزینه ۲: نادرست:

گام اول برای این که اشخاص بتوانند بر اتومبیل نیرو وارد کنند، باید از طریق پاهای بر سطح زمین به طرف عقب نیرو وارد کنند و واکنش این نیرو، نیرویی است که از سطح زمین بر اشخاص به طرف راست وارد می‌شود که همان نیروی اصطکاک است که مانع از سرخوردن اشخاص می‌شود.

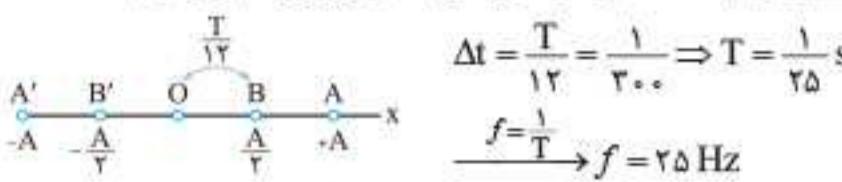
گام دوم اشخاص نیروی خود را بر اتومبیل به طرف جلو وارد می‌کنند و اتومبیل تمايل به حرکت به طرف جلو دارد، پس نیروی اصطکاک وارد بر اتومبیل به طرف چپ وارد می‌شود.

گزینه ۳: نادرست:

بررسی همه گزینه‌ها **گزینه ۴: نادرست**: اولًا ممکن است $f_{s,max} > 10N$ باشد و جسم همچنان ساکن بماند. ثانیا جسم اگر به حرکت درآید با توجه به این که $\mu_k < \mu_s$ است، نیروی اصطکاک کاهش می‌یابد.

گزینه ۴: نادرست: ممکن است $N < 10N$ باشد و جسم حرکت کند!

گام دوم با استفاده از الگوهای زمانی، شکل زیر را رسم می کنیم:

گام اول (گزینه ۱۴۱۸) با استفاده از رابطه $T = \frac{t}{n}$ ، می توان نسبت دوره تناوبها را به دست آورد:

$$T = \frac{t}{n} \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \frac{t_2}{t_1} \times \frac{n_1}{n_2} \quad t_2 = t_1 + \Delta t$$

$$\frac{n_1 = 20}{n_2 = 5} \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \frac{20}{5} = 4$$

گام دوم دوره تناوب نوسانگر جرم و فتر از رابطه $T = 2\pi\sqrt{\frac{m}{k}}$ به دست می آید، در نتیجه می توان نوشت:

$$T = 2\pi\sqrt{\frac{m}{k}} \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{m_2}{m_1} \times \frac{k_1}{k_2}} \quad k_1 = k_2 \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{m_2}{m_1}}$$

گام سوم با ترکیب نتایج گام اول و گام دوم می توان نوشت:

$$\frac{T_2}{T_1} = \sqrt{\frac{m_2}{m_1}} = 4 \Rightarrow \frac{m_2}{m_1} = 16 \quad m_1 = 100 \text{ g} \Rightarrow m_2 = 1600 \text{ g}$$

گام چهارم حال می توان افزایش جرم را محاسبه کرد:
 $\Delta m = m_2 - m_1 = 1600 - 100 = 1500 \text{ g}$

(گزینه ۱۴۱۹)

گام اول برای به دست آوردن مکان نوسانگر در لحظه خواسته شده، باید ابتدا معادله مکان - زمان آن را بتویسیم. حالت کلی معادله مکان - زمان به صورت $x = A \cos(\omega t)$ است: بنابراین داریم:

$$\frac{T}{4} = \frac{1}{4} \Rightarrow T = 1 \text{ s} \Rightarrow \omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi \text{ rad/s}$$

تا اینجا، معادله به صورت $x = A \cos(2\pi t)$ به دست آمد. با جایگذاری نقطه مشخص شده روی نمودار در معادله مکان - زمان داریم:

$$x = A \cos(2\pi t) \quad \frac{x = \frac{\sqrt{3}}{2} \text{ cm}}{t = \frac{5}{6} \text{ s}} \rightarrow \frac{\sqrt{3}}{2} = A \cos(2\pi \times \frac{5}{6})$$

$$\Rightarrow \frac{\sqrt{3}}{2} = A \times \frac{1}{2} \Rightarrow A = \sqrt{3} \text{ cm}$$

حال می توانیم معادله مکان - زمان را به راحتی بنویسیم:
 $x = \sqrt{3} \cos 2\pi t$

گام دوم با قراردادن $t = \frac{7}{12} \text{ s}$ در معادله $x = A \cos(2\pi t)$ داریم:

$$t = \frac{7}{12} \text{ s} \Rightarrow x = \sqrt{3} \cos(2\pi \times \frac{7}{12}) = \sqrt{3} \times (-\frac{\sqrt{3}}{2}) = -\frac{3}{2} \text{ cm}$$

گام پنجم (گزینه ۱۴۲۰) بیشینه جابه جایی وقتی رخ می دهد که نوسانگر در بازه های زمانی برابر حول مرکز نوسان حرکت می کند، بنابراین ابتدا بازه زمانی داده شده را تقسیم بر ۲ می کنیم و از الگوهای زمانی ارائه شده، مکان نوسانگر در دو سر بازه را محاسبه می کنیم:

$$\frac{\Delta t}{2} = \frac{T}{12} = \frac{1}{2} \text{ s} \quad \ell_{\max} = 2 \left(\frac{A}{2} \right) = A$$

حالا می توانیم تندی بیشینه را محاسبه کنیم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} \Rightarrow s_{av, \max} = \frac{\ell_{\max}}{\Delta t} = \frac{A}{\frac{T}{6}} = \frac{6A}{T}$$

گام دوم معادله نیرو - زمان نوسانگر از رابطه $F = -F_{\max} \cos(\omega t)$ به دست می آید:

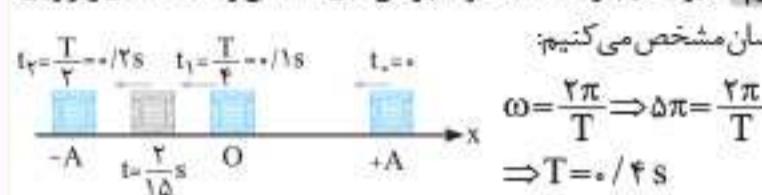
$$F = -F_{\max} \cos(\omega t) \quad \frac{F_{\max} = 1 \cdot N}{\omega = 5 \pi \text{ rad/s}} \Rightarrow F = -1 \cdot \cos(5\pi t)$$

گام سوم حالا کافی است که لحظه $t = \frac{2}{15} \text{ s}$ را در معادله نیرو قرار دهیم:

$$F = -1 \cdot \cos(5\pi t) \quad \frac{t = \frac{2}{15} \text{ s}}{} \Rightarrow F = -1 \cdot \cos(5\pi \times \frac{2}{15}) = -1 \cdot \cos(\frac{2\pi}{3})$$

$$\Rightarrow F = -1 \cdot \times (-\frac{1}{2}) \Rightarrow F = +5 \text{ N}$$

گام چهارم دوره تناوب را محاسبه کرده و زمان های حساس را مانند شکل زیر روی پاره خط نوسان مشخص می کنیم:

در شکل بالا مشاهده می کنید که لحظه $t = \frac{2}{15} \text{ s} \approx 0.133 \text{ s}$ بین دو لحظه $t_1 = 0 / 2 \text{ s}$ و $t_2 = 0 / 2 \text{ s} = 1 / 2 \text{ s}$ قرار دارد: بنابراین نوسانگر در حال نزدیک شدن به انتهای پاره خط نوسان است و نیروی وارد بر آن در حال افزایش است.

(گزینه ۱۴۱۴)

گام اول مدت زمان مشخص شده روی نمودار شتاب - زمان برابر با $\frac{T}{2}$ است، یعنی:

$$\frac{T}{2} = \frac{1}{4} \Rightarrow T = \frac{1}{2} \text{ s}$$

با استفاده از رابطه $\omega = \frac{2\pi}{T}$ ، بسامد زاویه ای را محاسبه می کنیم:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{1}{2} \text{ s} \Rightarrow \omega = \frac{2\pi}{\frac{1}{2}} = 4\pi \text{ rad/s}$$

گام دوم طبق نمودار، مشخص است که $a_{\max} = 16 \text{ m/s}^2$ است. به

کمک رابطه $a_{\max} = A\omega^2$ ، می توانیم دامنه نوسان را محاسبه کنیم:

$$a_{\max} = A\omega^2 \quad \frac{a_{\max} = 16 \text{ m/s}^2}{\omega = 4\pi \text{ rad/s}} \Rightarrow 16 = A(4\pi)^2$$

$$\Rightarrow A = \frac{1}{16\pi^2} \quad \frac{\pi^2 = 1}{16} \Rightarrow A = \frac{1}{16} \text{ m} = 1 \text{ cm}$$

(گزینه ۱۴۱۵) (گزینه های ۱۱، ۲۲ و ۳۳) درست هستند اما در ارتباط با

گزینه ۴ باشد گفت که در لحظه ای که انرژی جتبشی نوسانگر صفر است، نوسانگر در دو سر پاره خط نوسان قرار دارد و سرعت آن صفر است. در این حالت فتر متصل به نوسانگر، بیشترین میزان تغییر طول را دارد و شتاب بیشینه است ($x = -\omega^2 t$). (a = - ω^2).

نکته: در لحظه عبور نوسانگر از نقطه تعادل، انرژی جتبشی، بیشینه و انرژی پتانسیل کشسانی، صفر است. در دو سر پاره خط نوسان، انرژی جتبشی صفر و انرژی پتانسیل کشسانی بیشینه است.

(گزینه ۱۴۱۶) نوسانگر در مدت زمان یک دوره تناوب، دوبار پاره خط نوسان را طی می کند، همان طور که می دانید طول پاره خط نوسان ۲ برابر دامنه نوسان است.

در نتیجه، مسافت طی شده توسط نوسانگر در طی یک دوره تناوب برابر با $4A$ است.

حالا با استفاده از تعریف تندی متوسط می توانیم پاسخ را به دست آوریم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{4A}{T}$$

گام اول پاره خط OB برابر با نصف دامنه است، یعنی مکان

نوسانگر در نقطه B به صورت $x = +\frac{A}{2}$ است.

کزینه ۱۴۲۷

گام اول طول پاره خط نوسان 2 برابر دامتہ نوسان است:

$$4 = 2A \Rightarrow A = 2 \text{ cm}$$

گام دوم نوسانگر در هر نوسان کامل، دو بار پاره خط نوسان را طی می‌کند بنابراین وقتی یک بار پاره خط نوسان را طی می‌کند یعنی نصف یک نوسان

کامل را انجام می‌دهد و مدت زمان این حرکت برابر با $\frac{T}{2}$ است:

$$\frac{T}{2} = 1 \text{ s} \Rightarrow T = 2 \text{ s}$$

گام سوم با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، بیشینه تندی را محاسبه می‌کنیم:

$$v_{\max} = A\omega \xrightarrow{\omega = \frac{2\pi}{T}} v_{\max} = A\left(\frac{2\pi}{T}\right) = 2 \times \frac{2\pi}{2} = 2\pi \text{ cm/s}$$

کزینه ۱۴۲۸

گام اول طول پاره خط نوسان برابر با $2A$ است: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$2A = 6 \text{ cm} \Rightarrow A = 3 \text{ cm} = \frac{3}{10} \text{ m}$$

گام دوم نوسانگر در هر تناوب دو بار پاره خط نوسان را به طور کامل طی می‌کند، در نتیجه تعداد نوسان‌های این نوسانگر در مدت 1 min برابر با $n = \frac{60}{2} = 30$ است: بنابراین دوره تناوب برابر است با:

$$T = \frac{1}{n} = \frac{60}{25} \Rightarrow T = \frac{12}{5} \text{ s}$$

گام سوم با استفاده از رابطه $\omega = \frac{2\pi}{T}$ ، بسامد زاویه‌ای را محاسبه می‌کنیم:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{2\pi}{\frac{12}{5}} = \frac{5\pi}{6} \text{ rad/s}$$

گام چهارم حالا می‌توانیم با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، تندی بیشینه را محاسبه کنیم:

$$v_{\max} = A\omega \xrightarrow{A = \frac{3}{10} \text{ m}, \omega = \frac{5\pi}{6} \text{ rad/s}} v_{\max} = \frac{3}{10} \times \frac{5\pi}{6} \Rightarrow v_{\max} = \frac{\pi}{4} \text{ m/s}$$

کزینه ۱۴۲۹ حداکثر تندی نوسانگر از رابطه $v_{\max} = A\omega$ به دست

می‌آید، در نتیجه برای مقایسه حداکثر تندی در این دو حالت می‌توان نوشت:

$$v_{\max} = A\omega \Rightarrow \frac{v_{\max,r}}{v_{\max,1}} = \frac{A_2}{A_1} \times \frac{\omega_2}{\omega_1}$$

با توجه به رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ چون نوسانگر جرم و فنر در هر دو حالت یکسان است، در نتیجه $\omega_2 = \omega_1$ است: بنابراین داریم:

$$\frac{\omega_r = \omega_1}{v_{\max,r}} = \frac{A_2}{A_1} \xrightarrow{A_2 = 4 \text{ cm}, A_1 = 2 \text{ cm}} \frac{v_{\max,r}}{v_{\max,1}} = \frac{4}{2} = 2$$

کزینه ۱۴۳۰

گام اول با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، بسامد زاویه‌ای را محاسبه می‌کنیم:

$$v_{\max} = A\omega \xrightarrow{A = 5 \text{ cm}, \omega = \frac{\pi}{50} \text{ rad/s}} v_{\max} = \frac{\pi}{50} \text{ m/s} \Rightarrow \omega = \frac{1}{2} \pi \text{ rad/s}$$

گام دوم حال به دنبال محاسبه دوره تناوب می‌رویم:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \Rightarrow \frac{2\pi}{\frac{5}{2}} = \frac{2\pi}{5} \Rightarrow T = 5 \text{ s}$$

گام سوم نوسانگر در مدت زمان یک دوره تناوب، مسافت $4A$ را طی می‌کند و در نتیجه، تندی متوسط آن برابر است با:

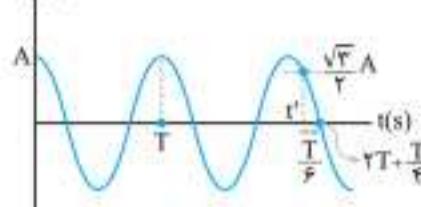
$$s_{\text{av}} = \frac{\ell}{\Delta t} \xrightarrow{\ell = 4A, \Delta t = T} s_{\text{av}} = \frac{4A}{T} \xrightarrow{A = 5 \text{ cm}, T = 5 \text{ s}} s_{\text{av}} = \frac{4 \times 5}{5} = 4 \text{ cm/s}$$

کزینه ۱۴۲۱

گام اول با استفاده از نمودار دوره تناوب را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{T}{4} = \frac{1}{200} \Rightarrow T = \frac{1}{50} \text{ s}$$

$x(\text{m})$

گام دوم با استفاده از الگوهای زمانی، نمودار را مانند شکل مقابل کامل می‌کنیم:

$$t' = (2T + \frac{T}{4}) - \frac{T}{6} = \frac{25T}{12} \xrightarrow{T = \frac{1}{50} \text{ s}} t' = \frac{25 \times \frac{1}{50}}{12} = \frac{1}{24} \text{ s}$$

کزینه ۱۴۲۲

گام اول به کمک رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، برای بسامد زاویه‌ای نوسانگر داریم:

$$v_{\max} = A\omega \xrightarrow{A = 5 \times 10^{-2} \text{ m}, v_{\max} = 25 \text{ m/s}} \omega = 5 \text{ rad/s}$$

گام دوم بزرگی بیشینه تپروی وارد بر نوسانگر، از رابطه $F_{\max} = mA\omega^2$ به دست می‌آید:

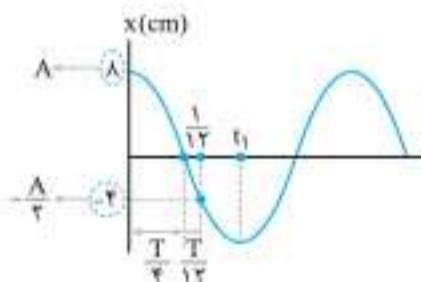
$$F_{\max} = mA\omega^2 = 2 \times 5 \times 10^{-2} \times 5^2 \Rightarrow F_{\max} = 2/5 \text{ N}$$

کزینه ۱۴۲۲ در هر دوره تناوب، نوسانگر دو مرتبه از نقطه تعادل ($x = 0$)

عبور می‌کند. در این لحظه شتاب نوسانگر صفر می‌شود، در نتیجه تعداد نوسان‌های کامل نوسانگر در این مدت (15) برابر است با:

حال با استفاده از رابطه $T = \frac{1}{n}$ ، می‌توانیم دوره تناوب را محاسبه کنیم:

$$T = \frac{t}{n} \xrightarrow{t = 1 \text{ s}, n = 15} T = \frac{1}{15} \text{ s}$$

کزینه ۱۴۲۴

گام اول با استفاده از الگوهای زمانی حرکت هماهنگ ساده نمودار را مانند شکل مقابل تکمیل کرده و دوره تناوب را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{1}{12} = \frac{T}{4} + \frac{T}{12} \Rightarrow T = \frac{1}{4} \text{ s} \xrightarrow{\omega = \frac{2\pi}{T}} \omega = \frac{2\pi}{\frac{1}{4}} = 8\pi \text{ rad/s}$$

گام دوم در لحظه t_1 ، نوسانگر در بیشینه مکان منفی قرار دارد، در نتیجه اندازه شتاب آن بیشینه است، همچنین چون علامت مکان و شتاب نوسانگر همواره قرینه یکدیگرند: در نتیجه شتاب نوسانگر مثبت است:

$$a_{t_1} = a_{\max} = A\omega^2 \xrightarrow{A = 1 \text{ cm}, \omega = 8\pi \text{ rad/s}} a_{t_1} = 1 \times (8\pi)^2 = 64\pi^2 \text{ cm/s}^2$$

$$a_{t_1} = 64\pi^2 \times (10^{-2})^2 = 64\pi^2 \times 10^{-4} \xrightarrow{\pi^2 = 1} a_{t_1} = 64/2 \text{ m/s}^2$$

کزینه ۱۴۲۵

گام اول رابطه بین بسامد زاویه‌ای و بسامد به صورت $f = 2\pi\omega$ است: در نتیجه می‌توان نوشت: $\omega = 2\pi f \xrightarrow{f = 5 \text{ Hz}} \omega = 2\pi \times 5 = 10\pi \text{ rad/s}$

گام دوم حداکثر تندی نوسانگر از رابطه $v_{\max} = A\omega$ محاسبه می‌شود: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$v_{\max} = A\omega \xrightarrow{v_{\max} = 2\pi \text{ m/s}, \omega = 10\pi \text{ rad/s}} 2\pi = A \times 10\pi \Rightarrow A = \frac{2}{10} = 0.2 \text{ m} = 2 \text{ cm}$$

کزینه ۱۴۲۶ در حرکت هماهنگ ساده، در لحظه‌ای که مکان نوسانگر صفر است، نوسانگر در حال عبور از نقطه تعادلش است و تندی آن در این لحظه بیشینه می‌شود. شتاب نوسانگر از رابطه $X = -a = -\omega^2 X$ به دست می‌آید مشخص است که اگر $X = 0$ باشد، شتاب نیز صفر است.

گام دوم طبق اطلاعات صورت سؤال، دامنه نوسان برابر $A = 10 \text{ cm}$ است (دامنه نوسان، حداقل فاصله از نقطه تعادل است). حال با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، می‌توانیم تندی نوسانگر در لحظه عبور از نقطه تعادل که همان تندی بیشینه است را محاسبه کنیم:

$$v_{\max} = A\omega - \frac{A = 10 \text{ m}}{\omega = 2 \text{ rad/s}} \rightarrow v_{\max} = 10 \times 2 = 20 \text{ m/s}$$

(کزینه ۱۴۲۵)

گام اول در یک دوره تناوب، نوسانگر ۲ بار پاره خط نوسان را به طور کامل طی می‌کند در نتیجه مسافت طی شده توسط نوسانگر در طی یک دوره تناوب برابر با $4A$ است. با استفاده از تعریف $s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t}$ می‌توانیم تندی متوسط نوسانگر در مدت زمان یک دوره تناوب را محاسبه کنیم:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} - \frac{\ell = 4A}{\Delta t = T} \rightarrow s_{av} = \frac{4A}{T}$$

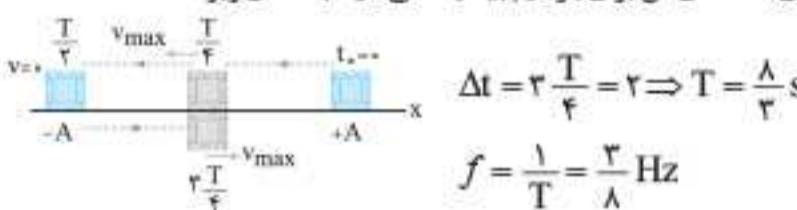
گام دوم تندی بیشینه نوسانگر برابر با $A\omega$ است؛ در نتیجه

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \rightarrow v_{\max} = A \times \frac{2\pi}{T} = \frac{2\pi A}{T}$$

گام سوم حالا می‌توانیم نسبت $\frac{s_{av}}{v_{\max}}$ را محاسبه کنیم:

$$\frac{s_{av}}{v_{\max}} = \frac{\frac{4A}{T}}{\frac{2\pi A}{T}} = \frac{2}{\pi}$$

(کزینه ۱۴۲۶) **گام اول** تندی نوسانگر در لحظه‌ای که نوسانگر از مرکز نوسان (نقطه تعادل) عبور می‌کند، بیشینه می‌شود، در نتیجه مسیر حرکت نوسانگر از لحظه $t = 0$ تا لحظه‌ای که تندی اش برای بار دوم بیشینه می‌شود، به شکل زیر است:

(کزینه ۱۴۲۷) طبق رابطه تندی متوسط می‌توان نوشت:

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} \Rightarrow 4 = \frac{\ell}{15} \Rightarrow \ell = 60 \text{ cm}$$

از آنجا که در هر نوسان کامل مسافتی معادل ۲ برابر طول پاره خط نوسان (یعنی $2 \times 6 = 12 \text{ cm}$) طی می‌شود و در این بازه مسافت 6 cm طی شده است، پس در این بازه نوسان کامل صورت گرفته است: در نتیجه داریم: $15 = 5T \Rightarrow T = 3 \text{ s}$

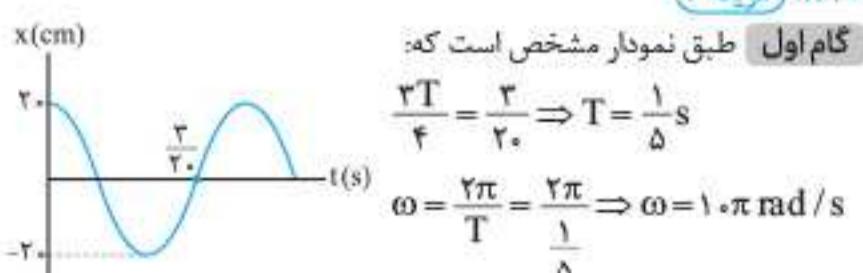
$$\omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{2 \times 3}{3} \Rightarrow \omega = 2 \text{ rad/s}$$

دامنه نوسان، نصف پاره خط نوسان است:

$$A = \frac{L}{2} = \frac{6}{2} = 3 \text{ cm} = 3 \times 10^{-2} \text{ m}$$

$$v_{\max} = A\omega = 3 \times 10^{-2} \times 2 = 6 \times 10^{-2} \text{ m/s}$$

(کزینه ۱۴۲۸)

گام دوم دامنه نوسان را از نمودار مکان-زمان به دست می‌آوریم:

$$A = 2 \text{ cm} = \frac{1}{5} \text{ m}$$

(کزینه ۱۴۲۹) **گام اول** از لحظه‌ای که نوسانگر از مکان $x = +A$ (در لحظه $t = 0$)

از حال سکون رها می‌شود، تندی آن از صفر افزایش یافته و در لحظه عبور از مبدأ مکان (نقطه تعادل) تندی آن بیشینه می‌شود. در این بازه زمانی یکبار تندی نوسانگر، $\frac{V}{3}$ می‌شود (نقطه (۱)).

پس از لحظه عبور از نقطه تعادل تا لحظه رسیدن به انتهای پاره خط نوسان (حالت سکون) یک بار دیگر نیز تندی نوسانگر به $\frac{V}{3}$ می‌رسد (نقطه (۲)). در مسیر بازگشت نوسانگر به نقطه شروع (مانند مسیر رفت)، تندی دو مرتبه دیگر به $\frac{V}{3}$ می‌رسد (نقطه (۳) و (۴))؛ یعنی در هر دوره تناوب ۴ بار تندی نوسانگر به $\frac{V}{3}$ می‌رسد.

توجه: توجه کنید که پاسخ سؤال برای هر تندی بین صفر تا V ، همین ۴ مرتبه است. چون در هر ربع از مسیر حرکت نوسانگر حتماً یکبار این تندی را تجربه می‌کند.

(کزینه ۱۴۲۲)

گام اول تندی نوسانگر در لحظه عبور از نقطه تعادل (مرکز نوسان) بیشینه می‌شود. مطابق شکل، مشخص است که فاصله زمانی بین دو لحظه متوالی که تندی نوسانگر بیشینه می‌شود، برابر است با:

$$\Delta t = \frac{2T}{4} - \frac{T}{4} = \frac{1T}{4} = \frac{T}{2}$$

گام دوم تندی بیشینه نوسانگر از رابطه $v_{\max} = A\omega$ محاسبه می‌شود در نتیجه می‌توان نوشت:

$$v_{\max} = A\omega - \frac{2\pi}{T} \rightarrow v_{\max} = A \left(\frac{2\pi}{T} \right) = \frac{2\pi A}{T}$$

گام سوم با استفاده از رابطه $a_{av} = \frac{\Delta V}{\Delta t}$ ، می‌توانیم شتاب متوسط در این بازه زمانی را محاسبه کنیم:

$$a_{av} = \frac{v_2 - v_1}{\Delta t} - \frac{v_2 = +v_{\max}}{v_1 = -v_{\max}} \rightarrow a_{av} = \frac{v_{\max} - (-v_{\max})}{\Delta t} = \frac{2v_{\max}}{\Delta t}$$

با استفاده از نتیجه گام اول و دوم، می‌توان نوشت:

$$a_{av} = \frac{2 \left(\frac{2\pi A}{T} \right)}{T} \Rightarrow a_{av} = \frac{4\pi A}{T^2}$$

(کزینه ۱۴۲۳) **گام اول** بسامد زاویه‌ای نوسانگر جرم و فتر از رابطه

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} - \frac{k = 77 \text{ N/m}}{m = 2 \times 10^{-2} \text{ kg}} \rightarrow \omega = \sqrt{\frac{77}{2 \times 10^{-2}}} = \sqrt{1600} = 40 \text{ rad/s}$$

گام دوم بیشینه تندی نوسانگر جرم و فتر برابر با $v_{\max} = A\omega$ است:

در نتیجه می‌توان نوشت:

$$v_{\max} = A\omega - \frac{A = 4 \text{ cm} = 4 \times 10^{-2} \text{ m}}{\omega = 4 \text{ rad/s}} \rightarrow v_{\max} = 4 \times 10^{-2} \times 4 = 16 \text{ m/s}$$

$$\Rightarrow v_{\max} = 16 \text{ m/s}$$

(کزینه ۱۴۲۴)

گام اول بسامد زاویه‌ای نوسانگر جرم و فتر از رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ محاسبه می‌شود: در نتیجه داریم:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} - \frac{k = 18 \text{ N/m}}{m = 2 \times 10^{-2} \text{ kg}} \rightarrow \omega = \sqrt{\frac{18}{2 \times 10^{-2}}} = \sqrt{900} = 30 \text{ rad/s}$$

گام چهارم حال با استفاده از رابطه $p = mv$ بیشینه تکانه جسم را به دست می‌آوریم:

$$p_{\max} = mv_{\max} \frac{m=1\text{ kg}}{v_{\max}=1\text{ m/s}} \rightarrow p_{\max} = 2 \times 2 = 4 \text{ kg} \cdot \text{m/s}$$

(کزینه ۱۴۴۲)

گام اول تندی نوسانگر در لحظه عبور از نقطه O (نقطه تعادل)، بیشینه است: $v_{\max} = 2 \text{ m/s}$

گام دوم اندازه شتاب نوسانگر در دو سر پاره خط نوسان، بیشینه است: در نتیجه داریم: $a_{\max} = 2 \text{ m/s}^2$

گام سوم با استفاده از رابطه $a_{\max} = v_{\max} \omega$ می‌توان نوشت:

$$a_{\max} = v_{\max} \omega \frac{a_{\max}=2\text{ m/s}^2}{v_{\max}=2\text{ m/s}} \rightarrow 2 = 2\omega \Rightarrow \omega = 1 \cdot \text{rad/s}$$

گام چهارم بسامد زاویه‌ای نوسانگر جرم و فتر از رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ به دست می‌آید. حال می‌توانیم k را محاسبه کنیم:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} \frac{\omega=1\text{ rad/s}}{m=1\text{ kg}} \rightarrow 1 = \sqrt{\frac{k}{2}} \xrightarrow{\text{به توان}} 1 = \frac{k}{2} \Rightarrow k = 2 \cdot \text{N/m}$$

(کزینه ۱۴۴۲)

گام اول در لحظه‌ای که سرعت نوسانگر ساده صفر می‌شود، شتاب آن

$a_{\max} = \omega \cdot m/s^2$ بیشینه است: در نتیجه داریم:

گام دوم در لحظه‌ای که نیروی وارد بر نوسانگر صفر است، نوسانگر در مرکز نوسان قرار دارد و تندی آن بیشینه است، در نتیجه داریم: $v_{\max} = 2 \text{ m/s}$

گام سوم با استفاده از روابط $a_{\max} = A\omega^2$ و $v_{\max} = A\omega$ می‌توان نوشت:

$$\frac{a_{\max}}{v_{\max}} = \omega \Rightarrow \omega = \frac{\omega}{2} = 1 \cdot \text{rad/s}$$

$$v_{\max} = A\omega \frac{v_{\max}=2\text{ m/s}}{\omega=1\text{ rad/s}} \rightarrow 2 = A \times 1 \Rightarrow A = \frac{1}{2} = 0.5 \text{ m}$$

گام چهارم معادله مکان-زمان حرکت هماهنگ ساده به صورت $x = Acos(\omega t)$ است: در نتیجه داریم:

$$x = Acos(\omega t) \frac{A=0.5\text{ m}}{\omega=1\text{ rad/s}} \rightarrow x = 0.5cos(1 \cdot t)$$

(کزینه ۱۴۴۴)

گام اول بسامد زاویه‌ای نوسانگر جرم و فتر از رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ به دست می‌آید:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} \frac{k=16\text{ N/m}}{m=1\text{ kg}} \rightarrow \omega = \sqrt{\frac{16}{1}} = 4 \text{ rad/s}$$

گام دوم با استفاده از رابطه $a_{\max} = v_{\max} \omega$ می‌توانیم بیشینه شتاب را محاسبه کنیم:

$$a_{\max} = v_{\max} \omega \frac{v_{\max}=2\text{ m/s}}{\omega=4\text{ rad/s}} \rightarrow a_{\max} = 2 \times 4 = 8 \text{ m/s}^2$$

(کزینه ۱۴۴۵)

گام اول طول پاره خط نوسان، ۲ برابر دامنه نوسان است: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$2A = 4 \Rightarrow A = 2 \text{ mm} = 2 \times 10^{-3} \text{ m}$$

گام دوم تندی نوسانگر در لحظه عبور از نقطه تعادل، تندی بیشینه است و از رابطه $v_{\max} = A\omega$ محاسبه می‌شود:

$$v_{\max} = A\omega \frac{v_{\max}=2\text{ m/s}}{A=2 \times 10^{-3}\text{ m}} \rightarrow 2 = 2 \times 10^{-3} \omega \Rightarrow \omega = 2 \times 10^3 \text{ rad/s}$$

گام سوم بیشینه نیروی وارد بر نوسانگر از رابطه $F_{\max} = mA\omega^2$ محاسبه می‌شود:

$$F_{\max} = mA\omega^2 \frac{m=2\text{ g}=2 \times 10^{-3}\text{ kg}}{A=2 \times 10^{-3}\text{ m}, \omega=2 \times 10^3 \text{ rad/s}} \rightarrow$$

$$F_{\max} = 2 \times 10^{-3} \times 2 \times 10^{-3} \times (2 \times 10^3)^2 \Rightarrow F_{\max} = 16 \cdot N$$

گام سوم با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، می‌توانیم بیشینه تندی را محاسبه کنیم:

$$v_{\max} = A\omega \frac{A=\frac{1}{5}\text{ m}}{\omega=1\cdot\pi\text{ rad/s}} \rightarrow v_{\max} = \frac{1}{5} \times 1 \cdot \pi = \frac{1}{5} \pi \text{ m/s}$$

$$\frac{\pi=3}{5} \rightarrow v_{\max} = 6 \text{ m/s}$$

(کزینه ۱۴۴۶)

گام اول مطابق شکل مشاهده می‌کنید که در لحظه t' رابطه زیر برقرار است:

$$\frac{T_1}{4} = 2 \left(\frac{T_2}{4} \right) \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} = \frac{1}{2}$$

گام دوم بیشینه تندی از رابطه $v_{\max} = A\omega$ محاسبه می‌شود، همچنین $\frac{2\pi}{T}$ است و در نتیجه می‌توان نوشت:

$$\frac{v_{\max_1}}{v_{\max_2}} = \frac{A_1}{A_2} \times \frac{\omega_1}{\omega_2} \frac{\omega_1=T_2}{\omega_2=T_1} \rightarrow \frac{v_{\max_1}}{v_{\max_2}} = \frac{A_1}{A_2} \times \frac{T_2}{T_1}$$

گام سوم در مرحله آخر، اطلاعات سوال را در رابطه بالا قرار می‌دهیم: $A_1 = 2A$ ، $A_2 = A$ و $\frac{T_2}{T_1} = \frac{1}{2}$

$$\left. \begin{array}{l} \frac{v_{\max_1}}{v_{\max_2}} = \frac{2A}{A} \times \frac{1}{2} = 1 \\ \end{array} \right\} \Rightarrow \frac{v_{\max_1}}{v_{\max_2}} = 1$$

(کزینه ۱۴۴۷)

گام اول رابطه بین بیشینه شتاب و بیشینه تندی نوسانگر، به صورت $a_{\max} = v_{\max} \omega$ است: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$a_{\max} = v_{\max} \omega \Rightarrow \frac{a_{\max_A}}{a_{\max_B}} = \frac{v_{\max_A}}{v_{\max_B}} \times \frac{\omega_A}{\omega_B}$$

گام دوم اطلاعات صورت سوال را در رابطه به دست آمده قرار می‌دهیم:

$$\left. \begin{array}{l} \frac{a_{\max_A}}{a_{\max_B}} = 6 \\ \frac{v_{\max_A}}{v_{\max_B}} = 2 \end{array} \right\} \Rightarrow 6 = 2 \times \frac{\omega_A}{\omega_B} \Rightarrow \frac{\omega_A}{\omega_B} = 3$$

گام سوم با استفاده از رابطه $\omega = \frac{2\pi}{T}$ ، می‌توان نوشت:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \Rightarrow \frac{\omega_A}{\omega_B} = \frac{T_B}{T_A} \frac{\omega_A=3}{\omega_B} \rightarrow \frac{T_B}{T_A} = 3$$

(کزینه ۱۴۴۸)

گام اول بیشینه شتاب جسم از رابطه $a_{\max} = A\omega^2$ محاسبه می‌شود: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$a_{\max} = A\omega^2 \frac{a_{\max}=2\cdot m/s^2}{A=0.5\text{ m}} \rightarrow 2 = 0.5 \omega^2 \Rightarrow \omega = 1 \cdot \text{rad/s}$$

گام دوم بسامد زاویه‌ای نوسانگر جرم و فتر، از رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ می‌آید، همچنین، طبق اطلاعات شکل، $k = 20 \cdot \text{N/m}$ است: در نتیجه داریم:

$$\omega = \sqrt{\frac{k}{m}} \frac{\omega=1\cdot\text{rad/s}}{k=20\cdot\text{N/m}} \rightarrow 1 = \sqrt{\frac{20}{m}}$$

$$\frac{m=2}{\text{به توان}} \rightarrow 1 = \frac{2}{m} \Rightarrow m = 2 \text{ kg}$$

گام سوم حال با استفاده از رابطه $v_{\max} = A\omega$ ، تندی بیشینه را محاسبه می‌کنیم:

$$v_{\max} = A\omega \frac{A=0.5\text{ m}}{\omega=1\cdot\text{rad/s}} \rightarrow v_{\max} = 0.5 \times 1 = 0.5 \text{ m/s}$$

کزینه ۱۴۵۱ همان طور که می‌دانید، با توجه به رابطه $\vec{F} = m\vec{a}$ ، علامت نیرو و شتاب با هم برابر است: بنابراین داریم: $\vec{F} \Rightarrow a$ در بازه t_4 تا t_4

و چون شتاب با مکان مختلف‌العلامت هستند، در این بازه X است، با توجه به نمودار، در بازه t_4 تا t_4 ، اندازه نیرو در حال افزایش است: در نتیجه نوسانگر در قسمت X های متبت، در حال نزدیک‌شدن به انتهای پاره خط نوسان است، بنابراین انرژی پتانسیل کشانی نوسانگر افزایش و چون انرژی مکانیکی آن پایسته است، انرژی جنبشی آن کاهش می‌یابد.

کزینه ۱۴۵۲ وقتی نوسانگر به سمت مرکز نوسان در حرکت است، اندازه سرعت آن (تندی) در حال افزایش است، در نتیجه طبق رابطه $p = mv$ ، تکاء p ، تکاء آن افزایش می‌یابد.

بررسی سایر گزینه‌ها **کزینه ۱۴۵۳**: توجه کنید که انرژی مکانیکی نوسانگر ثابت است، چون در حرکت هماهنگ ساده، خبری از نیروهای اتلافی نیست. **کزینه ۱۴۵۴**: طبق رابطه $X = A\cos(\omega t)$ با کاهش مقدار X ، اندازه شتاب نیز کاهش می‌یابد. **کزینه ۱۴۵۵**: با نزدیک‌شدن نوسانگر به مرکز نوسان، طول فتر به حالت عادی خود نزدیک می‌شود و در نتیجه انرژی پتانسیل کشانی کاهش می‌یابد.

کزینه ۱۴۵۶ با توجه به رابطه $X = A\cos(\omega t)$ بردار مکان و شتاب خلاف جهت یکدیگرند، بنابراین در لحظه‌هایی که بردار سرعت و مکان نوسانگر با یکدیگر هم‌جهت هستند، بردار سرعت و شتاب خلاف جهت یکدیگرند، پس نوع حرکت نوسانگر کنندونده و در حال دورشدن از مرکز نوسان است، در نتیجه انرژی جنبشی آن در این لحظه‌ها، با گذشت زمان کاهش می‌یابد و مطابق رابطه $|a| = \omega^2 |X|$ با افزایش X اندازه شتاب نوسانگر افزایش می‌یابد.

کزینه ۱۴۵۷ **کزینه ۱۴۵۸**: طبق رابطه $T = 2\pi\sqrt{\frac{m}{k}}$ با کاهش جرم وزنه، دوره تناوب سامانه جرم - فنر کاهش می‌یابد.

کزینه ۱۴۵۹: طبق رابطه $E = \frac{1}{2}kA^2$ با کاهش جرم وزنه، چون مقدار دامنه و ثابت فتر تغییر نمی‌کند، در نتیجه انرژی مکانیکی ثابت می‌ماند.

کزینه ۱۴۶۰: طبق رابطه $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ با کاهش جرم وزنه، مقدار بسامد زویمای افزایش یافته و با توجه به رابطه $v_{max} = A\omega$ ، بیشینه تندی نوسانگر نیز افزایش می‌یابد.

کزینه ۱۴۶۱: با کاهش جرم وزنه، دامنه نوسان ثابت می‌ماند، بنابراین مسافت طی شده در یک دوره که برابر $4A$ است، ثابت می‌ماند.

کام اول مطابق اطلاعات داده شده در سوال داریم:

$$m = 5 \text{ kg}, A = 10 \text{ cm} = 10^{-2} \text{ m}$$

$$f = \frac{1}{T} = \frac{1}{2s} \rightarrow f = \frac{1}{2} \text{ Hz}$$

کام دوم با استفاده از رابطه $E = 2\pi^2 mA^2 f^2$ ، انرژی مکانیکی نوسانگر را محاسبه می‌کنیم:

$$E = 2\pi^2 mA^2 f^2 = 2\pi^2 \times 5 \times 10^{-2} \times (10^{-2})^2 \times (\frac{1}{2})^2 = 25\pi^2 \times 10^{-5} \text{ J}$$

کزینه ۱۴۶۲ با استفاده از رابطه $E = \frac{1}{2}kA^2$ به سادگی به این سوال پاسخ می‌دهیم:

$$E = \frac{1}{2}kA^2 \xrightarrow{k=200 \text{ N/m}, A=5\text{cm}=5\times10^{-3} \text{ m}} E = 200 \times 25 \times 10^{-6} = 0.25 \text{ J}$$

شاید تنها نکته جالب در حل این سوال جرم وزنه است که یک داده اضافی است.

کام اول در لحظه عبور از مرکز نوسان، به علت بیشینه‌بودن تندی نوسانگر، انرژی جتبشی بیشیت است. انرژی جتبشی بیشیت با انرژی مکانیکی نوسانگر برابر می‌باشد: $K_{max} = E$

کزینه ۱۴۶۳ در لحظه تغییر جهت (دو سر پاره خط نوسان) شتاب بیشیت و در لحظه عبور نوسانگر از مرکز نوسان ($F = 0$)، تندی بیشیت است: در نتیجه داریم:

$$a_{max} = A\omega^2 = \frac{0}{8\pi^2} \text{ m/s}^2 \quad \downarrow \\ v_{max} = A\omega = \frac{0}{2\pi} \text{ m/s}$$

$$\frac{a_{max}}{v_{max}} = \frac{0}{0} = \frac{8\pi^2}{0} = 4\pi \text{ rad/s}$$

حالا به کمک رابطه $X = \omega t$ ، بزرگی شتاب نوسانگر در مکان $x = 1 \text{ cm}$ را محاسبه می‌کنیم:

$$a = -\omega^2 x = -(4\pi)^2 \times \left(\frac{1}{100}\right) = -\frac{1}{16\pi^2} \text{ m/s}^2$$

کزینه ۱۴۶۴ معادله مکان - زمان حرکت هماهنگ ساده به صورت $x = A \cos(\omega t)$ است. نمودار مکان - زمان نیز مطابق شکل است. همان‌طور که مشاهده می‌کنید، تندی نوسانگر در لحظات $\frac{T}{4}, \frac{3T}{4}, T$ و $\frac{5T}{4}$ و ... که نوسانگر از نقطه تعادل می‌گذرد، بیشینه می‌شود: یعنی تندی نوسانگر در لحظاتی که مضرب فردی از $\frac{T}{4}$ است، بیشینه می‌شود. به زبان ریاضی می‌توان نوشت:

$$(2n-1)\frac{T}{4} = \text{لحظاتی که تندی بیشینه می‌شود.}$$

کام اول معادله مکان - زمان حرکت هماهنگ ساده به صورت $x = A \cos(\omega t)$ است؛ در نتیجه می‌توان نوشت:

$$\omega = \frac{2\pi}{T} \rightarrow \omega = 4\pi \text{ rad/s}$$

$$\Rightarrow T = \frac{1}{\omega} \text{ s}$$

کام دوم بازه زمانی داده شده را بر حسب دوره تناوب محاسبه کرده و مسیر حرکت نوسانگر روی پاره خط نوسان را رسم می‌کنیم:

$$t = \frac{1}{16} = \frac{3}{8} \Rightarrow t = \frac{3}{8}T = \frac{2}{8}T + \frac{1}{8}T \Rightarrow t = \frac{T}{4} + \frac{T}{8}$$

کام سوم در شکل بالا مشاهده می‌کنید که نوسانگر در لحظه t در حال نزدیک‌شدن به انتهای پاره خط نوسان است. از آنجایی که تندی نوسانگر در لحظه عبور آن از مرکز نوسان بیشینه می‌شود، بنابراین نوسانگر باید ابتدا به انتهای پاره خط نوسان برسد و سپس از آنجا به مرکز نوسان رسیده و تندی اش بیشینه شود. از روی شکل مشخص است که این مدت زمان برابر است با:

$$\Delta t = \frac{T}{8} + \frac{T}{4} = \frac{3T}{8} \xrightarrow{T=\frac{1}{16}s} \Delta t = \frac{3}{16} \text{ s}$$

کزینه ۱۴۶۵ وقتی اصطکاک نداریم، انرژی مکانیکی تغییر نمی‌کند (انرژی مکانیکی مستقل از مکان نوسانگر است).

کام اول همان‌طور که می‌دانید شتاب و مکان نوسانگر مختلف‌العلامت هستند، بنابراین شتاب نوسانگر در مکان‌های متبت، منفی است. (بازه زمانی صفر تا t_4 و بازه زمانی t_4 تا t_4)

کام دوم وقتی نوسانگر از مرکز نوسان دور می‌شود، انرژی پتانسیل آن افزایش می‌یابد. (بازه‌های زمانی t_1 تا t_2 و t_3 تا t_4)

کام سوم اشتراک بازه‌های زمانی به دست آمده در گام‌های اول و دوم، بازه زمانی t_2 تا t_4 است.

تندی نوسانگر در لحظه عبور از مرکز نوسان بیشینه است:

$$U_{\max} = \frac{1}{2}mv_{\max}^2 \xrightarrow[m=4\text{ kg}, v_{\max}=5\text{ m/s}]{=} U_{\max} = \frac{1}{2} \times 4 \times (5)^2$$

$$\Rightarrow U_{\max} = 50\text{ J}$$

توجه: برای پاسخ دادن به این سؤال نیازی به داشتن دامنه حرکت نبودا

گام اول پاره خط نوسان ۲ برابر دامنه نوسان است:

$$2A = 20\text{ cm} \Rightarrow A = 10\text{ cm} = 10^{-1}\text{ m}$$

گام دوم مدت زمانی که طول می کشد نوسانگر از مرکز نوسان به انتهای مسیر برسد، برابر با یک چهارم دوره تناوب است:

$$\frac{T}{4} = \frac{1}{4}\text{ s} \Rightarrow T = 1\text{ s} \xrightarrow[\omega=2\pi/T]{\omega=2\pi} \omega = 2\pi \text{ rad/s}$$

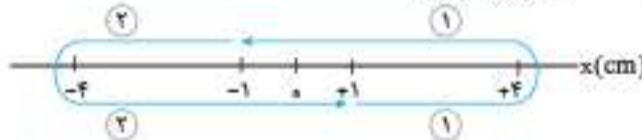
گام سوم انرژی جنبشی نوسانگر در مرکز نوسان بیشینه و با انرژی مکانیکی نوسانگر برابر است:

$$K_{\max} = E = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 \xrightarrow[m=100\text{ g}, A=10^{-1}\text{ m}, \omega=2\pi\text{ rad/s}]{}$$

$$K_{\max} = \frac{1}{2} \times 10^{-1} \times (10^{-1})^2 \times (2\pi)^2$$

$$\Rightarrow K_{\max} = \frac{1}{2} \times 10^{-3} \times 4\pi^2 \xrightarrow{\pi^2=10} K_{\max} = 20 \times 10^{-3}\text{ J} = 20\text{ mJ}$$

گزینه ۳۴۵ مدت زمانی که طول می کشد تا نوسانگر از مکان +1cm در جهت X+ حرکت کند و دوباره به مکان -1cm + در جهت X+ برسد، برابر با دوره T است. اگر در شکل دقت کنیم، مدت زمان طی مسیر ۱ با طی مسیر ۲ با هم برابر است: بتایراین داریم:

$$t_1 = t_2 = \frac{T}{2} = 2 \Rightarrow T = 4\text{ s}, \omega = \frac{2\pi}{T} = \frac{\pi}{2} \text{ rad/s}$$

$$E = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 = \frac{1}{2} \times \frac{2}{100} \times (\frac{4}{100})^2 \times (\frac{\pi}{2})^2$$

$$\Rightarrow E = 4 \times 10^{-4}\text{ J} = 0.4\text{ mJ}$$

گام اول معادله نیرو - مکان حرکت هماهنگ ساده به صورت $F = -kx$ (قانون هوک) است. با مقایسه این رابطه و رابطه $k = 75\text{ N/m}$ (رابطه داده شده در صورت سؤال) داریم:

$$A = \frac{4}{2} = 2\text{ cm} \quad \text{است. حال با استفاده از رابطه } E = \frac{1}{2}kA^2 \text{ داریم:}$$

$$\rightarrow E = \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2} \times 75 \times (20 \times 10^{-2})^2 = 1.5\text{ J}$$

گام اول معادله نیرو - مکان نوسانگر هماهنگ ساده به صورت $F = -m\omega^2 x$ است، در نتیجه می توان نوشت:

$$F = -18 \cdot x \Rightarrow m\omega^2 = 18 \cdot \xrightarrow[m=2\text{ kg}]{}$$

$$\therefore 2\omega^2 = 18 \Rightarrow \omega^2 = 9 \Rightarrow \omega = 3\text{ rad/s}$$

گام دوم بیشینه انرژی جنبشی از رابطه محاسبه می شود:

$$K_{\max} = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 \xrightarrow[K_{\max}=225\text{ mJ}, m=2\text{ kg}, \omega=3\text{ rad/s}]{}$$

$$225 \times 10^{-3} = \frac{1}{2} \times 2 \times A^2 \times 3^2 \Rightarrow A^2 = 25 \times 10^{-4}$$

$$\Rightarrow A = 5 \times 10^{-2}\text{ m} \Rightarrow A = 0.05\text{ m}$$

گام دوم با استفاده از رابطه $E = \frac{1}{2}kA^2$ می توان نوشت:

$$K_{\max} = E = \frac{1}{2}kA^2 \xrightarrow[k=10\text{ N/m}, A=0.05\text{ m}]{}$$

$$K_{\max} = \frac{1}{2} \times 10 \times (4 \times 10^{-2})^2 \Rightarrow K_{\max} = 8 \times 10^{-4} = 0.08\text{ J}$$

گزینه ۱۴۵۸

گام اول در لحظه عبور نوسانگر از نقطه تعادل، سرعت و انرژی جنبشی بیشینه و انرژی پتانسیل کشسانی صفر است: در نتیجه در این لحظه داریم: $K_{\max} = E$

گام دوم با استفاده از تعریف انرژی جنبشی خواهیم داشت:

$$K_{\max} = \frac{1}{2}mv_{\max}^2 \xrightarrow{K_{\max}=E} E = \frac{1}{2}mv_{\max}^2$$

$$\Rightarrow v_{\max}^2 = \frac{2E}{m} \Rightarrow v_{\max} = \left(\frac{2E}{m}\right)^{\frac{1}{2}}$$

گام اول انرژی مکانیکی نوسانگر در هر لحظه برابر با مجموع انرژی های پتانسیل کشسانی و جنبشی است:

$$E = U + K \xrightarrow[U=0.6\text{ J}, K=0.12\text{ J}]{E=0.6+0.12=0.18\text{ J}}$$

گام دوم با استفاده از رابطه $E = 2\pi^2 mA^2 f^2$ ، بسامد را محاسبه می کنیم:

$$E = 2\pi^2 mA^2 f^2 \xrightarrow[m=10^{-3}\text{ kg}, A=4 \times 10^{-2}\text{ m}, E=0.18\text{ J}]{}$$

$$0.18 = 2\pi^2 \times 10^{-3} \times (4 \times 10^{-2})^2 \times f^2 \Rightarrow f = \frac{75}{\pi} \text{ Hz}$$

گام سوم حالا به سادگی و با استفاده از $T = \frac{1}{f}$ می توان نوشت:

$$T = \frac{1}{f} = \frac{1}{75} \Rightarrow T = \frac{\pi}{75} \text{ s}$$

گام اول در لحظه ای که تندی نوسانگر بیشینه است، انرژی جنبشی آن بیشینه و در نتیجه انرژی پتانسیل کشسانی آن صفر است:

$$K = 4 - U \xrightarrow{U=0} K_{\max} = 4\text{ J}$$

گام دوم با استفاده از رابطه $K = \frac{1}{2}mv^2$ می توان نوشت:

$$K_{\max} = \frac{1}{2}mv_{\max}^2 \xrightarrow[K_{\max}=4\text{ J}, m=2\text{ kg}]{4=\frac{1}{2} \times 2 \times v_{\max}^2}$$

$$\Rightarrow v_{\max} = 2\text{ m/s}$$

گزینه ۱۴۶۱ در لحظه عبور نوسانگر از نقطه تعادل، انرژی جنبشی و تندی بیشینه است، در حالی که انرژی پتانسیل صفر است، در نتیجه وقتی در معادله انرژی پتانسیل - سرعت، $= U$ را قرار دهیم، v_{\max} محاسبه می شود:

$$U = 4 - v^2 \xrightarrow[v=v_{\max}]{4=4-v_{\max}^2} \Rightarrow v_{\max} = 2\text{ m/s}$$

گزینه ۱۴۶۲ بیشینه انرژی جنبشی نوسانگر هماهنگ ساده برابر با انرژی مکانیکی آن است:

$$K_{\max} = E = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 \xrightarrow{(K_{\max})_2=(A_2)^2/(K_{\max})_1}$$

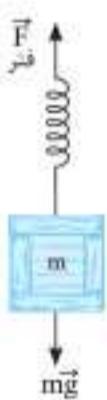
$$\xrightarrow[A_2=2A_1]{(K_{\max})_2=2^2=4} \frac{(K_{\max})_2}{(K_{\max})_1}$$

توجه: بسامد را بعای مسُتقل از دامنه نوسان است و ثابت می ماند.

گام اول انرژی پتانسیل نوسانگر در نقطه بازگشت بیشینه است. (چون در این نقطه تندی و انرژی جنبشی صفر است.)

گام دوم انرژی پتانسیل بیشینه و انرژی جنبشی بیشینه و انرژی مکانیکی هر سه با هم برابرند:

$$U_{\max} = K_{\max} = E = \frac{1}{2}mv_{\max}^2$$

گزینه ۱۴۷۲ نوسانگر هماهنگ ساده همواره حول نقطه تعادلش نوسان می‌کند بنابراین جسم از نقطه‌ای که رها می‌شود حول نقطه تعادلش شروع به نوسان می‌کند. نقطه رهایشدن جسم، معادل انتهای پاره خط نوسان است و فاصله آن تا نقطه تعادلش (مرکز نوسان) برابر با دامنه است. بنابراین مطابق شکل مقابل نیروهای وارد بر نوسانگر در نقطه تعادل رسم کرده و دامنه را محاسبه می‌کنیم:

$$\begin{aligned} F_{\text{نیرو}} &= kx = mg \Rightarrow F_{\text{نیرو}} = mg = F_{\text{کل}} \\ \Rightarrow x &= A = 5 \text{ cm} \end{aligned}$$

گزینه ۱۴۷۳

گام اول انرژی پتانسیل را بر حسب انرژی جنبشی به دست می‌آوریم:

$$K = U + \frac{5}{100}U \Rightarrow K = \frac{3}{2}U \Rightarrow U = \frac{2}{3}K$$

گام دوم با توجه به رابطه انرژی مکانیکی، تندی نوسانگر را محاسبه می‌کنیم:

$$E = U + K \Rightarrow E = \frac{2}{3}K + K$$

$$E = \frac{5}{3}K \Rightarrow \frac{1}{2}mv^2A^2 = \frac{5}{3}\left(\frac{1}{2}mv^2\right)$$

از دو طرف معادله جذر می‌گیریم:

$$\Rightarrow \omega A = \sqrt{\frac{5}{3}}v \Rightarrow v = \sqrt{\frac{2}{5}}A\omega \Rightarrow v = \sqrt{\frac{2}{5}} \times \frac{5}{100} \times 2 =$$

$$\Rightarrow v = \sqrt{\frac{2}{5}} \text{ m/s}$$

گزینه ۱۴۷۴

گام اول با استفاده از رابطه $\frac{K}{E} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2$ می‌توان نوشت:

$$\frac{K}{E} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2 \xrightarrow{\frac{v}{v_{\max}} = \frac{1}{2}} \frac{K}{E} = \left(\frac{1}{2}\right)^2 = \frac{1}{4} \Rightarrow E = 4K$$

گام دوم انرژی مکانیکی نوسانگر برابر با مجموع انرژی جنبشی و پتانسیل کشناسی آن است:

$$E = U + K \Rightarrow U = E - K \xrightarrow{E = 4K} U = 2K \Rightarrow \frac{K}{U} = \frac{1}{3}$$

گام اول با استفاده از رابطه $E = U + K$ می‌توان نوشت:

$$E = U + K \xrightarrow{U = \frac{K}{3}} E = \frac{K}{3} + K \Rightarrow E = \frac{4}{3}K \Rightarrow \frac{K}{E} = \frac{3}{4}$$

گام دوم حال با استفاده از رابطه $\frac{K}{E} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2$ ، نسبت خواسته شده را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{K}{E} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2 \xrightarrow{\frac{K}{E} = \frac{3}{4}} \frac{3}{4} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2 \Rightarrow \frac{v}{v_{\max}} = \frac{2\sqrt{2}}{3}$$

گزینه ۱۴۷۶

گام اول انرژی مکانیکی نوسانگر را از رابطه $E = \frac{1}{2}kA^2$ حساب می‌کنیم. دقت کنید که دامنه حرکت نوسانگر ۴ cm است.

$$k = 5 \text{ N/cm} \Rightarrow k = 5 \times 100 = 500 \text{ N/m}$$

$$E = \frac{1}{2} \times 500 \times (4 \times 10^{-2})^2 \Rightarrow E = 0.4 \text{ J}$$

گام دوم هنگامی که تندی نوسانگر $\frac{\sqrt{2}}{2}$ تتدی بیشتر است، انرژی جنبشی

نوسانگر $\frac{1}{2}$ بیشتر انرژی جنبشی است.

$$K = \frac{1}{2}mv^2 \Rightarrow \frac{K}{K_{\max}} = \left(\frac{v}{v_{\max}}\right)^2$$

$$\Rightarrow \frac{K}{K_{\max}} = \left(\frac{\sqrt{2}}{2}\right)^2 \Rightarrow K = \frac{1}{2}K_{\max}$$

گام سوم معادله مکان-زمان حرکت هماهنگ ساده به صورت

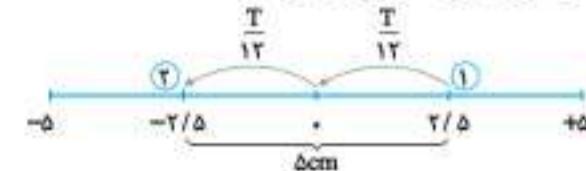
$x = A \cos(\omega t)$ است، در نتیجه می‌توان نوشت:

$$x = A \cos(\omega t) \xrightarrow{A = 0.5 \text{ m}, \omega = 2 \text{ rad/s}} x = 0.5 \cos(2t)$$

گام اول مقدار دامنه را به دست می‌آوریم:

$$A = \frac{1}{2} = 0.5 \text{ cm}$$

گام دوم حداقل زمان برای طی یک مسیر در حرکت هماهنگ ساده وقتی است که نوسانگر در دو طرف مرکز نوسان حرکت کند.

$$\Delta t = \frac{T}{12} = \frac{T}{6} \xrightarrow{\Delta t = \frac{1}{20} \text{ s}} T = 0.2 \text{ s}$$

گام سوم از رابطه بیشینه انرژی جنبشی مقدار آن را به دست می‌آوریم:

$$K_m = \frac{1}{2}mv_m^2 = \frac{1}{2}mA^2\omega^2$$

$$\xrightarrow{\omega = \frac{2\pi}{T}} K_m = \frac{1}{2} \times \frac{4}{10} \times \left(\frac{5}{100}\right)^2 \times \left(\frac{2\pi}{0.2}\right)^2$$

$$\Rightarrow K_m = 0.45 \text{ J} \Rightarrow K_m = 450 \text{ mJ}$$

گزینه ۱۴۷۹

گام اول معادله مکان-زمان حرکت هماهنگ ساده به صورت $x = A \cos(\omega t)$ است: در نتیجه می‌توان نوشت:

$$x = 0.5 \cos(2t) \Rightarrow A = 0.5 \text{ m}, \omega = 2 \text{ rad/s}$$

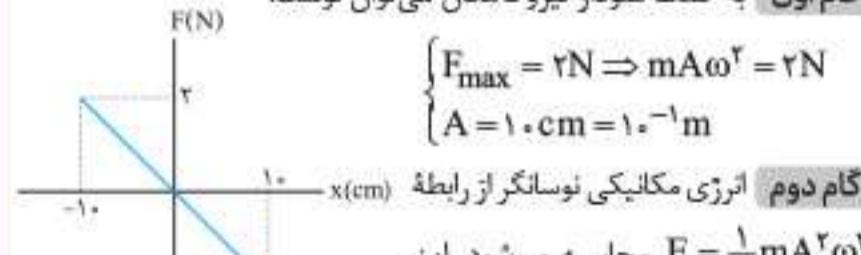
گام دوم بیشینه انرژی جنبشی برابر با انرژی مکانیکی است:

$$K_{\max} = E = \frac{1}{2}kA^2 \xrightarrow{k = \frac{A}{\sqrt{E}} = \frac{A}{\sqrt{0.5^2}}} k = \frac{1}{\sqrt{0.5^2}}$$

$$\Rightarrow k = 0.48 \text{ N/m}$$

گزینه ۱۴۸۰

گام اول به کمک نمودار نیرو-مکان می‌توان نوشت:

$$\begin{cases} F_{\max} = 2N \Rightarrow mA\omega^2 = 2N \\ A = 1.0 \text{ cm} = 1.0^{-2} \text{ m} \end{cases}$$

گام دوم انرژی مکانیکی نوسانگر از رابطه

$$E = \frac{1}{2}mA^2\omega^2$$

محاسبه می‌شود. این انرژی را به صورت زیر می‌توانیم بنویسیم:

$$E = \frac{1}{2}mA^2\omega^2 = \frac{1}{2}A(mA\omega^2) = \frac{1}{2}A \times F_{\max}$$

$$\xrightarrow{A = 1.0^{-2} \text{ m}, F_{\max} = 2N} E = \frac{1}{2} \times 1.0^{-1} \times 2 = 0.1 \text{ J}$$

گزینه ۱۴۸۱

گام اول در هر دوره تناوب، ۴ مرتبه انرژی پتانسیل کشناسی و جنبشی برابر می‌شوند: در نتیجه تعداد نوسان‌های کامل در مدت ۱s برابر است با:

$$n = \frac{12}{4} = 3, T = \frac{t}{n} = \frac{1s}{3} \Rightarrow T = \frac{1}{3} \text{ s}$$

گام دوم حالا به کمک رابطه $n = \frac{t}{T}$ ، تعداد نوسان‌های کامل در مدت یک دقیقه را بدست می‌آوریم:

$$n = \frac{t}{T} = \frac{60s}{\frac{1}{3}s} \Rightarrow n = 180 = \frac{60}{\frac{1}{3}} = 180$$